

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Της Χάιδως

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΑΙΔΟΙΟΥ

ΑΕΝΑΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΕΝΑΩΣ ΕΝΗΜΕΡΟΥΜΕΝΕΣ
ΤΑ «ΟΥ ΦΩΝΗΤΑ» ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ

27 Σεπτεμβρίου 2015

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα δημοσίευση ονομάστηκε «της Χάιδως», για λόγους ευπρέπειας. Είναι το πρώτο από τα «ΟΥ ΦΩΝΗΤΑ ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ», μια υπό έκδοσιν σειρά δημοσιεύσεων που αναφέρεται στις μη «καθώς πρέπει» λέξεις της ελληνικής γλώσσας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Την διατύπωση «ου φωνητά» την έκλεψα από το βιβλίο του Καθ. Φαίδωνος Κουκουλέ «Βυζαντινών Βιος και Πολιτισμός». Οι πολιτισμένοι Βυζαντινοί και περισσότερο οι αρχαίοι Έλληνες είχαν πάμπολλες λέξεις που δεν ήταν ευπρεπείς, που δεν λεγόntonταν φωναχτά. Αφορούσαν τα γεννητικά όργανα, την αφόδευση, την σεξουαλική πράξη και τις διαφορές διαστροφές. Τις λέξεις αυτές ονόμασε συλλήβδην ο μακαρίτης ο Κουκουλές «**ου φωνητά**». Η ονομασία αυτή έχει χάσει την σημασία της διότι όλα πλέον όλα λέγονται φωναχτά ακόμα και μέσα στο κοινοβούλιο.

Το γυναικείο αιδούο κοινώς μουνί μπήκε πρώτο στη συλλογή λόγω

- της τρομερής δύναμης του (σέρνει καράβι),
- της διφορούμενης έννοιας του (πβλ. «μουνί» ή «ωραίο μουνί» λέμε μια ωραία γυναίκα, χωρίς το αιδούο της να είναι ορατό αλλά λέμε και «τα έκανε μουνί» σημαίνει τα χάλασε , κατέστρεψε κάτι.)
- και τέλος λόγω της τεράστιας ποικιλίας των συνωνύμων του.

Υπογλώσσιο #75 Μουνί

Εισαγωγή

Οι περισσότεροι πιστεύουν πως το μουνί το λένε Γιώτα.
Θα αποδείξω παρακάτω πως δεν το λένε μόνο έτσι.

Το μουνί το λένε Γιώτα
Και τον πούτσο Παναγιώτα
Κι' όποιον θέλεις τρέχα ρώτα
Το κεφάλι μπαίνει πρώτα
[ΗΧΗΤΙΚΟ](#)

Ὅρθῳς δὲ στιγματίζει ὁ Κρουμβάχερ (MGS. σ. 8) καὶ τὴν σεμνοτυφίαν, ἣν κοινὴν μετὰ τοῦ Ἀραβαντινοῦ καὶ ἄλλων τινῶν συλλογέων ἔχει ὁ Βενιζέλος, καὶ ἥς ἔνεκα κιβδηλεύουσι τὰς ἀσέμνους παροιμίας ἀντικαθιστῶντες τὰς ἐν αὐταῖς χυδαίας λέξεις διὰ σεμνοτέρων.

9584.51

Σημασία

1. Το γυναικείο γεννητικό όργανο
2. Κάθε τι κατεστραμμένο και αποτυχόν ΦΡ: Τα έκανε μουνί , συνώνυμο κώλος.
3. Για επίταση μουνί καπέλο ή σαν της γριάς το μουνί.
4. **Μεγεθυντικό** (μουνάρα) = πανέμορφη γυναίκα.
5. Ως υποκοριστικό **μουνάκι** = νεαρή σεξουαλική κοπελίτσα.

Σύνθετα & Παράγωγα

Μουνόπανο = σερβιέτα. Η ταμπόν (που είναι όμως πανί αλλά βύσμα)

Γλυφομούνι = αδοιολεχία

Μουνόψειρα = Φθειρ του εφηβαίου

Της Χάιδως

Μουνάκιας = Ο γυναικάς, ο ερωτύλος

Μουνοθύελλα = Αιφνίδια εμφάνιση πολλών νέων και ωραίων κορασίδων σε κάποιο χώρο.

Συνώνυμα

Άγκυρα

Ἄγκυρα· τὸ αἰδοῖον παρ' Ἐπιχάρμῳ. Κήπριοι δὲ τὸ τριόβολον καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος, καὶ τὴν ἀσφάλειαν (Ἡσυχ.). Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Ἡσυχίου ἡ λέξις γράφεται τριόβολον μὲν ο, ὅπερ ὑποψίαν ἔδωκεν εἰς τοὺς κριτικούς ὅτι δὲν ἐσήμεναι τὸ νόμισμα· ἀλλ' εὐκόλως τὸ ο ἐν τῇ γραφῇ συγχέεται μετὰ τοῦ ω. Καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις

9313.184 [243]

Το αναφέρει ο Επίχαρμος¹.

Δεν διευκρινίζει αν πρόκειται για το γυναικείο ή ανδρικό αιδόιο, αλλά ο Ρ. Μανθούλης το αναφέρει ως πέος κα μάλλον έχει δίκαιο.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για παρομοίωση με το γνωστό ναυτικό εξάρτημα. Η ναυτική άγκυρα (ιδιαίτερα στον πληθυντικό) χρησιμοποιείται από τους τραγικούς και ρήτορες σε πολλές παρομοιώσεις σαν όργανο ασφάλειας:

Μηδ' ἐπί δυοῖν ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτούς ἔατε ...

Δημοσθενής - Λόγοι

Ἄλλ' εἰσὶ μητρί παῖδες ἄγκυραι βίου

Σοφοκλής - Αποσπασματα 685

Νηῦς μῆς ἐπ' ἀγκύρης οὐκ ἀσφαλῆς

Ηρώνας - Μιμίαμβοι

Εικάζω:

1. ότι επειδή το **γυναικείο αιδόιο** αποτελούσε και μέσον ασφαλείας για την γυναίκα αφού με αυτό πρόσφερε την ηδονή στον σύζυγο με αντίτιμο την ασφάλεια και προστασία από αυτόν. Γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε η παρομοίωση με την Άγκυρα.
2. Ότι η φράση «ἐπ' ἄγκυραν ὀρμίζω»² και η ταύτιση των ὀρων ὀρμος = κόλπος και η σημασία του ὀρμίζω = βρίσκω ασφαλές καταφύγιο, χώνομαι μέσα σε ασφαλή τόπο (ὁ νοῶν νοεῖτω), ἔδωσαν λαβή για την παρομοίωση του **ανδρικού μορίου**. Πβλ. Τη σημερινή έννοια του ὀρμῶ στη Φρ της ὀρμηξε, της ρίχτηκε και τις εκκλησιαστικές **ὀρμές των παθῶν**³

1. G. Kaibel, Comicorum Graecorum fragmenta, vol. 1.1 [Poetarum Graecorum fragmenta 6.1. Berlin: Weidmann, 1899]: 91-126, 128-132.

2. μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκληρον οὔν τόν τε λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις ἐπ' ἄγκυρῶν ὀρμίζοντες, καὶ ἄλλα, ἦν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι

Θουκυδίδης - Ιστορία 7.53.3

3. Παύσον τας ὀρμάς των παθῶν, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ημάς δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον, και παν γεῶδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμησον.

Αιδοίων

Από το αιδώς*

Αίδοιον το μόριον. ὃ και **ἀναγκαῖον** πρὸς τίνων καλεῖται ἔπει της ἀνάγκης ἐστί συμβό-λον. ὃ μεγάλα εχων αἰδοῖα ἀνδροσάθων ἔλεγετο.

ΣΟΥΙΔΑ

*) Η αιδώς από το α+ ιδον Αυτό που δεν μας επιτρέπει να σηκώσουμε το βλέμμα ή να ατενίσουμε καποιον. Πβλ. Αιδως Αργείοι! (ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ Ρ.5 στ. 787)

Αιδουλείκτας ή κυσολείκτας αναφέρει ο Φ. Κουκούλες στο ^{165.521} επικαλούμενος τον Αριστοφάνη και τον Αρτεμίδωρο.

Από το Αιδοίον + λείχω = γλύφω> λειχούδης, λειχανός, πεολειχεία κν. Γλυφομούνι.

ήν γάρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,

ἐν κασωρείοισι **λείχων** τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,

Αριστοφάνης - Ιππής - 1286

Σημασιολογική εξέλιξη του "αἰδοῖα": ἐνὼ ἀρχικὰ σήμαινε τὰ "σεβάσμια", κατέληξε νὰ σημαίνει ευφημιστικῶς τὰ "επαίσχυντα".

Η λέξη αφορά και τα αντρικά γεννητικά ὄργανα ὅπως ἀναφέρει τὸ Λεξικὸ Σουίδα ομιλώντας για ἀνδρεία (δηλ. ἀνδρικά) αἰδοῖα.

*ὃ γαλλοὶ αἰδοῖον σύκινον. ὑστέρων δὲ ἐκ
δεσμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοῖα ἔχοντες
ἀνδρεία. καὶ τοῦτο ἐαυτοῖς περιθίμιοι ἐν
τε τοῖς τραχῆλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς
ἐξωροχῶντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διο-
νυσίοις ἄγοντες (Nonn. in Greg. Naz. p. 139).*

Συς και υς: ο [χοίρος](#) οθεν συκινον:από χοιρόδερμα.

Screen clipping taken: 3/10/2012 7:32 μμ

Παρενθετικά ἀναφέρω τὸ **σάρκα** που εἶναι και αὐτὸ αἰδοῖο ἀλλὰ μόνον τὸ ἀνδρι-
κό, τὸ πέος.

ΣΑΡΚΑ, Σ. Αἰδοῖον, Ἑλλ. ἐξαιρέτως τοῦ ἀνδρός (*partie naturelle de l'homme*). Εἶναι Ἑβραϊσμός. Οἱ Ἑβδ. (Ἰεζεκ. κγ', 20) λέγουν περὶ τῶν Χαλδαίων, « Ὦν ὡς ὄνων αἰ » σάρκες αὐτῶν » καὶ μικρὸν ἀνωτέρω (Αὐτόθ. ις', 26) ὀνομάζουσι τοὺς Αἰγυπτίους « Μεγαλοσάρκους » διότι ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις **רֶשֶׁת** (Βασάρ) σημαίνει καὶ τὴν ὅλην σάρκα, καὶ τὸ γεννητικὸν αὐτῆς μόριον (Ζ. Φύσις). Κατὰ παρομοίαν μεταφορὰν ὠνόμασε καὶ ὁ κωμικὸς Πλάτων Δέμας (ἦγουν σῶμα ἢ σάρκα) τὸ αἰδοῖον (παρ' Ἀθην. Ι, σελ. 5), ὁ δὲ Αἰλιανὸς (Περὶ ζ. ἰδιот. XVII, 42) μὲ προσθήκην, Παιδοποιὸν σῶμα.

Αἰσχύνη

Από το αρχ ελλ ουσ αἴσχος, ντροπή, ονειδος, ασχημία, ατιμωση, προσβολη αλλα και αἰδοῖον (μάλλον ὁμως πέος)

Ἄμβων

Γυναικεῖον αἰδοῖον κατὰ τον Ευστάθιον 1539.33 (ομοίως και ο Εύπολις)

Ἡ λέξη ἔχει τις ἐξῆς σημασίαις

1. Κορυφὴ λόφου
Πχ. "ἐπ' οὖρεος ἀμβώνεσσιν" (Αέτιος)
2. Τὰ χεῖλη ἐνός κυπέλου ἢ φλιτζανίου
3. Το **Γυναικεῖον αἰδοῖον**

Φανερὴ ἡ ἀλληγορία ἀπὸ τις σημασίαις 1 και 2 . Το μουνὶ ὀνομάζεται και ὄρος τῆς Αφροδίτης

Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῃ φησὶν ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας Ἀσέβιον ὁμοιωθῆναι ἔτριβες πῶσφ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. Τουτέστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χεῖλη.

πηγη 9379.266 [277]

4. Βαθμίδες κλίμακας, σκαλιὰ .
Απὸ αὐτὴ τὴν σημασίαις και ο ἐκκλησιαστικὸς ἄμβων.βλ. 5 παρακάτω
5. Pulpit. Ο γνωστός ἐκκλησιαστικὸς ἄμβων. Βλ. [ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)
ΦΡ **ἀπὸ ἄμβωνος** =στη διάρκεια κηρύγματος. μτφ ομιλία με ὑφος υπερροπτικό ,που υποτιμᾷ το ακροατήριο.

Αναλογα αναφέρει και ο Ρ. Μανθούλης 1148.

Ἄμβων: τὰ χεῖλη τοῦ αἰδοῖου, αἰδοῖο. (Στρογγυλεμένη προεξοχή, τὰ χεῖλη τῆς γαβάθας. τοῦ δοχείου γενικά).

Το γυναικεῖον αἰδοῖον **ἄμβων** τε λέγεται καὶ **χοῖρος** (Ευστάθιος), ὡ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας" Α! αὐτὸς πολλῶν μουνιῶν τὰ χεῖλια ἔχει καταγλείψει (Εύπολις).

Της Χάιδως

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam*. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

Κατὰ τον Εὐπόλιν αποσπ. 52.2 **ἄμβωνες λοπάδων**. (κυριολεκτικά ἄμβων = μουνί και **λοπάς** = πιατέλα αλλά και οστρακο που μπορεί να χρησιμεύσει σαν πιάτο.

Τα μονόχειλα είναι αυτά που κανουν το μουνί να μοιαζει με ανοιχτο κοχύλι.
9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bros - 1859

352.214

Από την λοπάδα με μεταθεση του λ> σπλάδα > απλάδα από παρετυμολογια προς το απλωνω , που σημαινει πιατέλα.

slang.gr

Η λοπάς από το αρχαίο ελληνικό ρήμα λέπω που σημαίνει και τρώω. Λέπυρον και λεπύριον (Ιπποκράτης, Αριστοτέλης, Θεοκρίτος) μικρο κοχυλι , κέλυφος, τσοφλι, φλοιός. Γαλλ *écale, cosse*⁹³¹⁴
Από το λεπω και τα λεπι, λεπρός, λεπτός, λεπτομερης, κλπ.
Αλλά και από την γραφή με ωμεγα λωπη =φακελλος, ενδυματολογικός φακελος , μανδύας από οπου και το λωποδύτης αλλά και το αγγλικο *envelop*.

Αμφίδεον

Αμφι+δέος 1077.9

Αντρον

Από το άντρον = σπήλαιο

ἄντρον, τό, Λατ. *antrum*, σπηλιά, άντρο, σπήλαιο, σε Ομήρ. Οδ., Τραγ.²⁶⁵

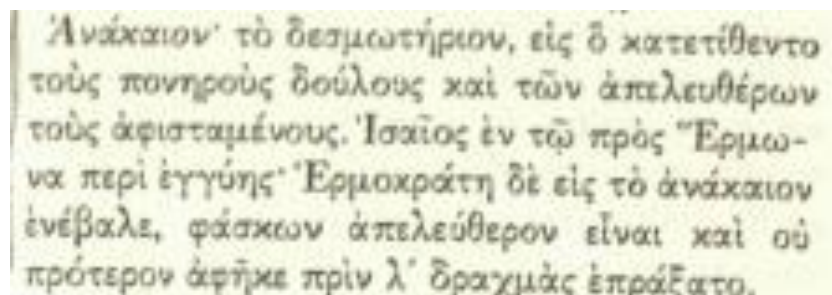
Ετυμολογία: Προελληνική .1148.29

Αναγκαίον

Ουτως καλειται το αιδοιον , επει της αναγκης εστι συμβολαιον.

ΣΟΥΙΔΑ

Και το

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Όμως η συνηθέστερη χρήση της λέξης αφορά τον απόπατο.

ἀσχημοσύνη

Λέξη unisex και ευφημιστική για το αἰδοῖον.

[Category]

Της Χαίδως

Αρχικα σημαينه την παραμορφωση του προσωπου ιδια αυτου που παιζει αυλο.

φασί γάρ δὴ τὴν Ἀθηνᾶν εὐροῦσαν ἀποβαλεῖν τοὺς αὐλοὺς. οὐ
κακῶς μὲν οὖν ἔχει φάναι καὶ διὰ τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ προσώπου
τοῦτο ποιῆσαι δυσχεράνασαν τὴν θεόν·

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑ 1341B στ.5

Ὅμως οι εβομηκοντα στην ΠΔ εννουν το αιδοιον.

6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ
προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος. 7
ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου¹ οὐκ
ἀποκαλύψεις, μήτηρ γάρ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ
ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν. 9 ἀσχημοσύνην τῆς
ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἐνδογενοῦς ἢ
γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν. 10
ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ
ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν.
11 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις,
ὀμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην
αὐτῆς. 12 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις,
οἰκεῖα γάρ πατρός σου ἐστίν. 13 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρὸς
σου² οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεῖα γάρ μητρὸς σου ἐστίν. 14
ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενής γάρ σου ἐστίν. 15
ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γάρ υἱοῦ σου
ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 16 ἀσχημοσύνην
γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου
ἐστίν. 17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ
ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν,
οἰκεῖαι γάρ σου εἰσιν· ἀσέβημά ἐστι. 18 γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῆ αὐτῆς
οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ,
ἔτι ζώσης αὐτῆς.

ΛΕΒΙΤΙΚΟΝ 18.6-18

1. Εἰς τὴν χυδαίαν ἀργκό το μουνι τῆς μανας σου.
2. Εἰς τὴν χυδαίαν ἀργκό το μουνι τῆς θειας σου.

Βάμβαλον

βάμβαλον : ἱμάτιον, καὶ τὸ αἰδοῖον, Φρύγες (Hsch.).
Il doit s'agir de deux mots différents, dont le premier peut être difficilement mis en rapport avec βαμβαλῶζω (voir sous βαμβαίνω) et dont l'autre est un mot familier, v. L. Robert, *Noms indigènes*, 153 avec la n. 5, et bibliographie, notamment Solmsen *KZ* 34, 1897, 71 sq.

Βαμβαίνω (κατά τον Σταματακό 261.208) συγκρούω τους οδόντας, τραυλίζω, λέξη που δικαιολογεί το σημερινό «γερο-μπαμπαλής» όχι όμως το αἰδοῖον το οποίο καῖτοι παντοδύναμον (σέρνει καράβι), καῖτοι διαθέτει χεῖλη (βλ. μουνόχειλα) δεν τραυλίζει.

Το πιθανότερο η λέξη να αφορά το πέος.

βλ. 9314. 163 [177]

Βάβαλον : pudenta, αἰδοῖον.

βλ. 9399 Lexicon graecolatium seu Thesaurus linguae graecae

ΒΑΜΒΑΛΙΟΣ, in *Lexico MS. Cyrilli*, *Αυλητῆς*,
παίζων.

βλ. 311.173 [139]

9097

ΒΑΜΒΑΛΑ Hesychio sunt χειμερινὰ ἱμάτια· Vestes hybernae. Mox tamen βάμβαλον generalius exp. ἱμάτιον· addens, Phrygas ita nominare τὸ αἰδοῖον· pro quo supra habuimus βάβαλον. H. Steph.

Ενώ ο Φώτιος στο Λεξικό του το αναφέρει μονον ως ἱμάτιον

50 βάμβαλον· ἱμάτιον Βαβυλώνιον. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum).

324

Η Βαβυλώνα είναι η πόρνη της Αποκαλυψης. Ο συσχετισμός Βαβυλώνας με αἰδοῖο είναι άμεσος

14:8 καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἣ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη.

17:5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον· **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἣ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

18:2 καὶ ἐκραζεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου

βληχώ

Καλονίκη

καὶ νῆ Δία, κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.

Αριστοφάνης Λυσιστράτη 86

Εἶναι η βοιωτική προφορά του γληχώ.

βληχώ, γεν. -οῦς, ἰων. γλήχων, Δωρ. γλάχων καὶ -ώ, εἶδος φυτοῦ, «το φλισκούνη», Λατ. mentha pulegium, σε Αριστοφ., Θεόκρ. (άγν. προέλ.).

Της Χάιδως

Μυστήριο και άγνωστο γιατί να ονομάσει «φλισκούνι» το γυναικείο αιδούιο. πιθανόν οι πόρνες της εποχής να μυρωναν το αιδούιο τους με μεντα, δυόσμο, φλισκούνι ή παρόμοια αρωματικά φυτά προκειμένου να καθίστουν πλέον ευχάριστη την αιδουλειχεία.

Βληγή και Δωρικά βλαγά σημαίνει βέλασμα και παιδική κλάψα αλλά αιδούιο που να βελάζει ή να κλαψουρίζει δεν γίνεται. Ισως μονον να δακρυζει. Μολοντουτο στην σημερινη αργκο κυκλοφορει η λεξη **κλαψομούνα**.

Οπου κλαψομούνα = η γυναίκα που μονίμως κλαίει και παραπονιέται με το παραμικρό ή έχει μια κλαψιάρική, μίζερη φάτσα, και ποτέ μα ποτέ δεν δείχνει ότι κάτι την ευχαριστεί.

Πιθανώς η ετυμολογία της λέξης έχει να κάνει με τα υγρά κλαμμένα μάτια που παραπέμπουν σε υγρό μουνί, είτε με την σλανγκ έκφραση της γυναίκας ως μουνί.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Αμάν βρε παιδί μου αυτη η Αννούλα, τι κλαψομούνα που είναι. Την πήγα για καφέ, την πήγα σινεμά, προχθές βγήκαμε για φαί, και πάλι μυξοκλαίει ότι δεν την προσέχω. Δεν την αντέχω!

Σήμερα η παράτιλσις της **βληχούς** λέγεται **αποτρίχωση τύπου μπικίνι**.

Βλικάς : το φύλλο συκής κατά τον Ησύχιο. Βλίκανος, βλίχανος ο βάτραχος (πρασινός και αυτός, σχηματικώς όμοιος με το φύλλο συκής).

Ο Μανθούλης¹¹⁴⁸ το ερμηνευει: επανθούσα θρίξ, μνους; (Δυόσμος) δηλ. **Μίνθη η σταχυώδης (Mentha spicata)**

βύρσος

930. (965.) πρὸς τὴν κριθὴν παίζει,
ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον,
τὸ δὲ γυναικείον βύρσον.

Αριστοφάνους Ειρήνη

βύττος

(1353.) βύττος· γυναικὸς αἰδοῖον

Ησύχιος

Πιθανοτατα από το αρχαίο ελληνικό ρήμα βυω = βουλώνω, φρασω Φράση: βυω τα ωτα = βουλωνω τα αφτιά. Παραγωγο: βύσμα. Το ρημα βυω δηλωνε κάθε αισχρο βουλωμα. Το αιδουιον βουλώνεται (Συνώνυμα ταπωνεται, πατηκώνεται*)

βύω φράττω, κλείω έντελώς, «στουπώνω, βουλλώνω»*, βλ. βῦνέω.

196

Συγκρινέ το και με το συγγενές βυνέω

βυνέω (βυσνέω), βύω (ρημ. επίθ. βυστός) Ιφράττω, κλείω έντελώς, «στου πτώνω, βουλλώνω»| βύστρα, ή, βύσμα, το «στούπωμα, βούλλωμα», πώμα, βύζην (βυσ-δην) επίρ. 'πεπυκνωμένως, πυκνώς, σινώς, πλήρως,

αθρόως : συγγ. τοίς: &λβ. mbiu= γεμίζω έντελώς, πληρώ, άρχ. σκαν&

Ισλ. puss=θυλάκιον «τσέπη», βαλλάντιον· ήχομμ. p. bu-s- =φυσάν,

εμφυσάν, «φουσκώνειν», έπεκτεταμένος τυπος του bu-, βλ. βουβών.

196

Και το επισης σχετικο **βουβών**

Βλ. Αλκίφρονα Επιστολές 3.62

Οπου ο μοιχός *άπολειται ραφάνοις τήν έδραν βεβυσμένος*. Δηλ. με ραπάνια στο πισινό του.

Της Χάιδως

Και τον Ιπποκράτη (Περι Νοσων) που προτείνει κλύσμα με φυσερό του σιδερά, και **μετα βούλωμα του πσινού με σφουγγάρι.**

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De morbis i-iii. {0627.023} close

χὸν ἐξαγάγῃς τῆς κόπρου. Κῆν μὲν οὕτως ὑπακούῃ, κλύζειν ἐπὶ τοῦ-
τοισιν· ἦν δὲ μὴ, φῦσαν λαβὼν χαλκευτικὴν, ἐσιέναι φῦσαν ἐς τὴν
κοιλίην, ἵνα διαστήσῃς τὴν τε κοιλίην καὶ τὴν τοῦ ἐντέρου σύστασιν·
εἶτα πάλιν ἐξελὼν τὴν φῦσαν κλύσαι εὐθύς· ἔτοιμον δ' ἔστω τὸ κλύ- (20)
σμα, μὴ πάνυ τῶν θερμαντικῶν, ἀλλὰ τῶν διαλυόντων τὰς κό-
πρους καὶ τηκόντων· εἶτα βύσας τὴν ἔδρην σπόγγῳ καθήσθω ἐν
ῥυδατι θερμῷ κατέχων τὸ κλύσμα, καὶ ἦν δέξῃται τὸ κλύσμα καὶ
πάλιν μεθῆ, ὑγῆς γίνεται. Ἐν δὲ τῷ πρόσθεν χρόνῳ μέλι τε ὡς
κάλλιστον λειχέτω, καὶ οἶνον αὐτίτην πινέτω εὐζωρον. Ἦν δὲ τοῦ (25)
εἴλεοῦ ἀφέντος πυρετὸς αὐτὸν ἐπιλάβῃ, ἀνέλπιστος· ἴσως γὰρ καὶ ἡ
κάτω κοιλίη λυθεῖσα συναποκτείνειεν ἄν.

βουτώ· μτχ. παρκ. βουτισμένος.

Α΄ Μτβ.

1) Βυθίζω κ. σε νερό ή σ΄ άλλο υγρό:

να βουτήξει ο ιεριάς το δάχτυλό του εις το αίμα (Πεντ. Λευιτ. IV 6).

2) Φρ. βουτώ εις λύπες κάπ. = στενοχωρώ κάπ.:

(Μαρκάδ. 508).

Β΄ (Αμτβ.) κάνω βουτιά, βουτώ:

μες στα κύματα εβούτηξε κι εχάθη (Σουμμ., Παστ. φίδ. Α΄ [987]).

[<βουτίζω (13. αι., LBG) <αρχ. βυθίζω. Η λ. στο Soman. και σήμ.]

Κριαρας

1α. βυθίζω κτ. μέσα σε υγρό:

Μου αρέσει να ~ παξιμάδια στον καφέ. Βούτηξε το δάχτυλό του στο μέλι και μετά το έγλειψε. Βούτηξε το κεφάλι του στο νερό για να δροσιστεί. ΦΡ ~ τα χέρια μου στο αίμα.* (γνωμ.) πριν μιλήσεις να βουτάς τη γλώσσα στο μυαλό, να σκέφτεσαι πολύ.

β. μπαίνω, ρίχνομαι, βυθίζομαι μέσα σε υγρό (κυρ. νερό): *Βούτηξε στη θάλασσα κι έσωσε το παιδί που πνιγόταν. Σήμερα δε θα βουτήξω, το νερό είναι κρύο.*

Βουτήχτηκα στη λάσπη ως το γόνατο. || καταδύομαι: *Οι σφουγγαράδες βουτούν για να βγάλουν σφουγγάρια.*

2. (μτφ.)

α. πιάνω με απότομη ή βίαιη κίνηση, αρπάζω: *Τον βούτηξε απ΄ το γιακά / απ΄ το λαιμό / απ΄ τα μαλλιά.*

β. συλλαμβάνω: *Τον βούτηξαν ενώ προσπαθούσε να διαρρήξει το περίπτερο.*

3. (μτφ.) παίρνω κρυφά, αφαιρώ, κλέβω: *Μου βούτηξαν το πορτοφόλι.*

4. (μτφ.)

α. διάβροχος, βρεγμένος, μουσκεμένος: *Βουτηγμένος στη λάσπη / στον ιδρώτα.*

(έκφρ.) *βουτηγμένος στο αίμα:* α. αιμόφυρτος. β. (μτφ.) εγκληματίας.

Της Χάιδως

β. κατάφορτος, γεμάτος: *Βουτηγμένος στα χρέη / στην αμαρτία / στο ψέμα. Βουτηγμένος στο πένθος / στα μαύρα, για πολύ βαρύ πένθος. Βουτηγμένος στα λεφτά / στο χρυσάφι, βαθύπλουτος.*

Pasted from <http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%B2%CE%BF%CF%85%CF%84%CF%89&dq=>>

[μσν. *βουτώ* < *βουτ(ίζω)* μεταπλ. -ώ με βάση το συνοπτ. θ. *βουτισ-* < αρχ. *βυθίζω* ([γ > υ], [θ > τ] ;)]
Τριανταφυλλιδης

Πάντως σήμερα λεμε την **βούτηξε** ή την **περιβουτηξε** αντί του την **χούφτωσε**. Δηλαδή της εβαλε χέρι, της έκανε ερωτικές επιψαύσεις, θωπείες, σεξουαλικές παρενοχλήσεις, [χαμουρέματα](#).

*) Πβλ. Πριάπειον άσμα
Ο παπας ο Διαμαντής
Τι της έκανε μιανής
Της τα εσήκωσε
Και της το **πατίκωσε**¹.

(α) Σημασία: αλλοι: «και της **τον** πατίκωσε» προφανως λαθος διοτι «το» είναι το μερος που πατιεται και όχι το εργαλειο («τον») με το οποιο πατικώνουμε.

Γλωσσόκομος

γλωσσό-κομος, ό, sarcophagus, BSA17.235 (Pamphylia). II. surgical instrument, used for reducing fractures and dislocations, Heliod. ap. Orib.49.20. b. box-splint, Gal.10.442, UP7.14.

III. pudenda muliebria, Eub.142.

ΣΣ. Προφανως ως σπη δεχομενη την γλώσσαν.

H. G. Liddell, R. Scott, Sir H. S. Jones : A Greek-English Lexicon. Clarendon Press. 1940.

Δέλτα

Δελτα. I. 937. G.
*Αριστοβ. Λυβιβτ. §. 151. γυμναι παρισ-
μεν δέλτα παραίειλιμένοι, &c. Schol. Δέλτα.
το αιδουον. το αιδουον το γυναικειον. τοιαυτο γαρ
το σχημα. Schol. Bifét.*
1148.25

Δηλ. μοιάζει με ανεστραμένο Δέλτα.

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam.* {4083.003} [close](#)

τό γυναικειον αιδουον άμβων τε γάρ λέγεται και χοίρος και εσχάρα και δέλτα, τό αυτό και κέλης κα-
λείται παρά τοις κωμικοις, ουκ άδηλόν έστι. (Vers. 374.) Τό δέ χείρε πετάσας, προσφυώς έρρέθη.

Πβλ. Και ομόσημα το Φαληρικό Δέλτα, το Δέλτα του Νείλου

Δελφύς

Δελφύς (αγριοκρεμμυδο)^{1077.17} ή Δέλφαξ = Μικρό γουρουνάκι. βλ. σκρόφα και [Χοίρος](#)

Κατά δε τον Ησύχιο^{9051.473 [477]}

δελφάκιον· χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον

Το γουρούνι είναι συνυφασμένο με την συνουσία. Έχει οργασμό που διαρκεί 30 λεπτά και αυτό το κάνει ονομαστό.

Το γουρούνι είναι ο συμπρωταγωνιστής στις γελοιογραφίες του Αρκά με τον κόκορα, έχει τρομερές επιτυχίες με τα θηλυκά, ακόμα και με τις κότες σε αντίθεση με τον σεξουαλικά άτυχο κόκορα.

Δημόσιον

Δημίαισι πύλαις· κοιναῖς, ἐπεὶ προστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρνας. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτάς φασιν εἶσθαι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομῆσι πύλαις Δημίαισιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων

Ησύχιος - Λεξικον 9051.481 [485]

Διάσφαγμα

βλ. [σχίσμα](#)

Δορύαλλος

δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ' ἔβρει τοῦ τραγωδοποιῦ Δορύλλον, οὗ μέμνηται ἐν Αἰγυπιαῖς

44. Δορυαλλός — ἐφ' — Δοξύλλου — λιμνίαις cod., ἢ ἐφ' — Δοξύλλου — Λημνίαις Mus. Δορυαλλός· τὸ γυναικίον αἰδοίου — παρὰ τὸ δέρειν EtGud. p. 59. Δορυαλλός· τὸ γ. αἰ. ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ κτλ. Schol. Ar. Ran. 519. Δόριλλος· τ. γ. αἰ. ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιῶν Δοριλλίου Suidas. Δοριλλός λέγεται καὶ δόριλλος Ἀριστοφάνη, αἱ γυναικες τὸν δοριλλον φράγγυνται· ἔστι δὲ τὸ γ. αἰ. ἐφ' ὕ. τ. τρ. Δ. ἢ παρὰ τὸ δέρειν τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἶονεὶ ἐκδερόμενον EM. 283, 45. Tractarunt haec Bergk Com. Gr. II 2 p. 1001 sq. Lobeck. Proll. p. 118. 119. 45. δοροδόκαι Vossium secutus Albertus. Debebat certe δοροδόκαι· δουροδόκαι. Vide ἀρδι-κός· φάρετρα.

* **δουροδόκη· δόρατος θήκη**

Ησύχιος - Λεξικόν 9051.530 [534]

Πιθανότερο το αλούμενον (εκ του αλωσις), δηλ. το καταλαμβανόμενον, δια του δόρατος (μτφ. του πέους) οπότε η γραφή "δορύαλος" είναι η ορθότερα. Το δοροδόκαι ή δουροδόκαι (πάσσαλοι και δόρατα) και η φαρέτρα είναι προσφι- λής παρομοίωση και τη βρίσκουμε και στην Παλαιά Διαθήκη:

10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερῶσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρῆσται. 11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσης ἔαν εἰς σὲ πλημμελήσῃ· 12 ὡς διψῶν ὄδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίξει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς **πασσάλου** καθήσεται καὶ ἔναντι βέλουσ ἀνοίξει **φαρέτραν**.

Σοφία Σειράχ ΚΣΤ 10:12

Επίσιον 1077.20

ἐπίσιον = ἴσιο, συμμετρικό

Σημ: τὸ ὅμοιο **επισείων** σημαίνει σημαία πλοίου.

Εσχάρα

ἀπὸ τὸ ρ. ἰσχω = ἐμποδίζω πβ. ἰσχαιμία του μυοκαρδίου, ἰσχαιμικό ἐπεισόδιο

Εσχαρώνω κατασκευάζω (Ναυπηγικός ορος) > σκαρώνω

Γιατι ἀπὸ τὸ αἰδοιον σκαρωνουμε τα παιδια . Πβλ. Της σκαρωσε ἕνα κουτσοβελο κι μετα την παράτησε.

Βλ. Ἀριστοφάνους -Ιππῆς 1286

Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλώτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,

ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,

καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην καὶ κυκῶν τὰς **ἐσχάρας**,

καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.

Εχίνος

Ὁ σημερινός αχινός. Ονομασία λόγῳ του τριχώματος βλ. [Εικόνα 1. Γιατι το λενε αχίνο](#) ἀλλὰ και [σπάτταγγος](#)

Εφηβαίον

Επειδη αρχεται να λειτουργει ως γεννητικον οργανον ἀπὸ της εφηβει-
ας.^{1148.25}

Ευγεῖον

Και λατινικά eugium. Από το ευ = καλον και γῆ δηλ. το εύφορο, το παράγον, και παραγωγικό.

Δεν απανταται στα κειμενα της Ελλ. Γραμματείας. Προδήλως η λέξη εισχώρησε στά λατινικα ως χυδαῖο δάνειο. Η εξαφάνιση του διακιολογεῖται από το ότι ηταν στοιχεῖο της διαλέκτου των πορνών και των χαμαιτυπείων. Επομενως το "παραγωγικον" δεν ειχετο το νοημα το ευτεκνον, αυτό που παράγει καλά τέκνα αλλά αυτό που παράγει καλή πρόσοδο στην πόρνη και τον μαστροπό.

The Latin Sexual Vocabulary σελ.83

Ιπποκλείδης 1077.25

Γιατι είναι αποκρυφο μερος και δεν επιδεικνύεται όπως εκανε ο Ιπποκλείδης

Εγκυκλοπαιδικά

Ήταν γιος του Τείσανδρου και απόγονος των Φυλαϊδών. Έγινε επώνυμος άρχοντας της Αθήνας το 566 π.Χ. Στα χρόνια αυτά κυβερνούσε στη Σικυώνα ο τύραννος Κλεισθένης, που είχε μια ωραιότατη κόρη, την Αγαρίστη και για να την παντρέψει, κάλεσε τους υποψήφιους μνηστήρες, για να διαλέξει τον "άριστο των Ελλήνων".

Ο Κλεισθένης προτιμούσε τον Ιπποκλείδη, που ήταν ωραίος νέος και γόνος ένδοξης οικογένειας. Ο Ιπποκλείδης όμως με τη συμπεριφορά του διέλυσε κάθε πιθανότητα για να γίνει σύζυγος της Αγαρίστης.

Την τελευταία μέρα μέθυσε και χόρεψε τον **κόρδακα, ασεμνο χορό** τα ποδια ψηλα, ώστε ανάγκασε τον Κλεισθένη να τον παρατηρήσει λέγοντάς του τη φράση: "Ω παι Τεισάνδρου **απόρχησάς** γε μεν τον γάμον", δηλ. "Γιε του Τεισάνδρου έχασες τη νύφη με το χορό αυτό που έκανες". Αλλ' ο Ιπποκλείδης του απάντησε: "**Ου φροντίς Ιπποκλείδη**", δηλ. "δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό ο Ιπποκλείδης".

Η αποκαλυψη των γεννητικων οργανων ηταν παντα μερος της διασκεδασεις πβλ. Το ξεφάντωμα που σημαίνει: διασκεδάζω στα φανερα, η φανερωνωντας αποκρυφα, δημοσίως και θορυβωδώς, χαιρομαι σε μεγάλο βαθμό, παίρνω μερος σε τρικούβεργο γλέντι. Συνήθως με χορούς και τραγούδια: απόψε Θα πιούμε και Θα ξεφαντώσουμε! ΣΥΝ. γλεντώ. — ξεφάντωμα (το) μεσν. Κ. ξεφάντωση (η) Ιμεσν.

Σχόλιο

Ωραιοτατο λογοπαιγνιο απορχησας από το **ορχούμαι** = χορευω και παρομοιο με τους **ορχεις** =αρχιδια, τα οποια επεδειξε ο αναισχυντος Ιπποκλείδης δεδομεμενου ότι τω καιρω εκεινω τα μποξεράκια ήταν αγνωστα και μοιραια ο κορδαξ απεκάλυπτε τα παντα. Η φράση αυτη έμεινε παροιμιώδης και χρησιμοποιείται και σήμερα αντι του "σ' αρχιδια μου!"

Στην αρχαία Ρώμη, όταν κάποιος κατάθετε στο δικαστήριο, μπορούσε να ορκιστεί στους... όρχεις του. Testis = Μάρτυς Testiculis (Υποκοριστικο του testis) = ορχεις

Της Χάιδως

Ιππος

Αφού και το μουνί το καβαλάμε όπως το άλογο

Ισθμός

Ισως επειδή είναι μια στενή λωρίδα όπως και το μουνόπανο

(P. Μανθούλη Χρονολόγιο της ελλ. Αρχαιότητας) σ.180

Κέλης

Ο κέλης είναι το μη ευνουχισμένο αλογο, το βαρβάτο αλογο, ο επιβήτωρ κέλης. Διότι και το μουνι το καβαλάμε όπως το άλογο και το αλογο - κελης καβαλάει και αυτό σε άλλη χρονική στιγμή.

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam*. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

(Ευστάθιος 153β. 34.)

Πβ. Το σερνικοβότανο, που βρίσκεται στον κάμπο πέρα, **εκεί που κατουρεί βαρβάτο άλογο**. Κι όποια το πάρη, κάνει σερνικά παιδιά,

Ο Ζητιάνος - Ανδρέας Καρκαβίτσας

Κέρκιον

Παρά τω τη κέρκω (ουρά) σαίνειν το γαρ αιδιον εσθ' οτε ουράν έλεγον ως Εύπολις. (βλ .[Μυζουρίς](#) παραπάνω).

Ησύχιος - Λεξικον

Κήπος

Ισως για να δικαιολογηθει η αυξημένη τριχοφυΐα της περιοχής, επειδή ποτίζεται και βλασταίνει.

Στα λατινικά Hortulus < υποκοριστικό του hortus = κήπος . Συν. Κύσθος και [υπήνη](#)

Κλίβανος

Καζάνι. Βλ. και χυτρα.

Συμβολισμος που απόδέχεται ο Αρτεμίδωρος 2.10 σ. 116.21 για τα γυναικεια οργανα.

Έοικε γαρ και η εστια και ο κλιβανος γυναικι δια το δέχεσθαι τα προς τον βίον ευχρηστα.

Κόγχη

Βλ. (κοχύλι) [EIKONA 2](#)

Ο Πλίνιος ονομαζει αυτό το κοχύλι veneria (το της Αφροδίτης, Αφροδίσιον από το Venus = Αφροδίτη).

De Natura 9.103 & 32.151

Της Χάιδως

Ένα είδος κογχυλης ονομάζεται στα λατινικά *murex*, σε σχημα σαν την μπουρου, τον κοχυλα. Η **μουρόχαυλη** είναι **μουροχαυνη** ή **μουνοχαυνη** έχουσα «χαυνον, χαινον αιδοιον (κογχη, murex)», αυτή που της χάσκει το μουνι. Πβλ. Με το χαυνόπρωκτος.

Κόθημα

Έπί τοῦ αἰδοίου. Καί **κότιλον** ομοίως.

Ησύχιος 3213

Κολεός

Σημαίνει την θήκη του ξιφους αλλά και το μουνί λόγω λειτουργικής ομοιότητας μεταξύ τους.

Η ξιφοθήκη - κολεός πήρε το όνομα από το ψάρι, τον κολιό. Πβλ. Κολεοσπασμός.

Ο κολεός είναι ένας ινομυώδης σωλήνας που έχει μήκος περίπου 7 εκατοστά και εκτείνεται από τον πρόδρομο μέχρι τον τράχηλο. 7 cm του πέους αρκούν για τα κανουν ικανοποιητική διείσδυση.

Πλήρωμένη διαφήμιση από το σύνδεσμο μικροτσούτσουνων "ο Μεγας Ναπολέων".

[VIDEO](#)

Όλα χρησιμοποιούνται κατά το θέρος, ο κολιός τον Αύγουστο και το μουνί περισσότερο λόγω των θερινών διακοπών. Πβλ. Παροιμία όποιος τον Αύγουστο γαμεί κακό χειμώνα βγάνει.

Πάθηση του κολεού είναι ο Κολεοσπασμός: όταν συμβαίνει αυτό, οι μύες γύρω από την είσοδο του κόλπου συσπώνται τόσο πολύ, που η συνουσία γίνεται αδύνατη. Δυστυχώς αυτός ο σπασμός είναι αντανακλαστικός και για το λόγο αυτό η γυναίκα είναι αδύνατο να τον ελέγξει. Οφείλεται κυρίως σε ψυχοσυναισθηματικά αίτια, όμως το ευχάριστο είναι πως με μια σωστή, μεθοδευμένη ψυχολογική υποστήριξη και κατάλληλη καθοδήγηση οι περισσότερες γυναίκες βρίσκουν τελικά λύση.

Κόλπος

Η εσοχή του αιδοίου. Πβλ. Κολπικός σπασμός, Ενδοκολπικές πλύσεις, κολπτικό υποθετα.

Το **μου κάνει κόλπα** (εμπαιγμους, ξεγελασματα από το Λατ. CULPA), αν και συγγενές προς την συνουσία, (τα κόλπα είναι και οι διάφορες ερωτικές τεχνικές) είναι ετυμολογικώς άσχετο με τον κόλπο.

Το culpa < colarphus < κόλαφος, ράπισμα, σφαλιάρα

ΣΗΜ: forme ancienne **colpa** du culpa Prisc. 2, 27, 12. ^{Gaffiot}

Αντίθετα ο γεωγραφικός όρος κόλπος (πχ. Περσικός κόλπος) είναι **εσοχή** της θαλασσας μέσα στην στεριά.

Προσοχη : Η ΦΡ «ειμαι μεσ' στο κόλπο» (Colpo [di Stato] = συνομωσια, πραξικοπημα) σημαινει ότι ειμαι μνημενος σε κατι τεκταινομενον και εχω ενεργο ρολο.

Της Χάιδως

Πβλ. Τσιτσάνη -Το βαπορι απ την Περσια
Δυο μεμέτια τα καημένα
Μεσ' στο κόλπο ήταν μπλεγμένα
Το ερώτημα «Είμαι μεσ' στον κόλπο;» προϋποθέτει η άνδρα με μικρό πέος
ή γυναίκα με τεράστιο και χαίνον αιδούο (κόλπο).

Κότιλον

Βλ. [Κόθημα](#)

Κτείς

Οι Βυζαντινοί το ελεγαν κτένιον όπως μαρτυρούν οι Κλημης ο Αλεξανδρευσ,
Μιχαηλ Ψελλος, και ο Θεσσαλονικης Ευστάθιος.^{165.539}
Πβλ. Παροιμια "**η γης καταποντίζεται και το μουνί κτενίζεται**".

Κύσθος

αρχ. Ρ κυω> ουσ. κυστις>Κύσθος = pudenda muliebria ή γυναικείον αιδούο.

ΦΡ **κύσθον εκκορίζειν**

(Ευπολις - Αποσπάσματα 233)

Θα πει «ξεψειρίζει του μουνί της» αντιστοιχο του ανδρικού «ξυνει
τ' αρχιδια του» ή «ψωλοβαράει».

Στην Σαμο την Ζακυνθο , Κεφαλωνιά, την Κρήτη, την Αθήνα και στην Κύπρο
λέγεται **χύστος**.

(προφανής η επιδραση άπο το «χύνω»)

Χύστον (το) λεγεται στον Πόντο, ή κυστέ στα Τσακώνικα.

Στο χύστο σου = υβρις εις γυναικα^{178.449}

Αριστοφανης - Αχαρνής 780

Δικαιόπολις

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.

ἀτὰρ ἔκτραφεῖς γε **κύσθος** ἔσται.

Τωρα φαινεται σα γουρούνι
όταν το θρέψεις θα γινει μουνί.

βλ. και Γαμοτραγουδο #11

Χήρες μέ άμπλοκάρανε
νά βόσκω τά μουνιά τους*
μου δώσανε μισό ψωμί
και δώδεκα κρεμύδια
και δεκατέσσερα μουνιά
νά πάω νά τά βοσκήσω.
Στό δρόμο πού πηγαίναμε
σε μακρινή μερία
μου 'φυγε το καλύτερο,
τής παπαδιάς ό **χύστος**.

Της Χάιδως

Συνώνυμα ⁹³¹⁴

Κυσός = η πυγή (κώλος) ή το γυναικείο αιδοίο με ενδιαφέροντα σύνθετα
Κυσοβάκκαρις = ο τον κυσόν μυριζων
Κυσολάκων = παιδεραστής
Κυσολαμπίς = κωλοφωτιά, πυγολαμπίδα.
Κυσονίπτης = πόρνος. (πωλ. Παστρικιά = πόρνη)

Σσ: μάλλον ορθότερον είναι να σημαίνει κώλος. Αλλωστε η αποστασις είναι μικρή.
Πβλ. ποιημα
απ τη ζωη ως το θανατο ειν' ένα μονοπατι
Κι από τον κωλο στο μουνι δυο δαχτυλα και κάτι.

ΣΥΝΘΕΤΟ

Κυσθοκορώνη = κλειτορίς
Κυσθονεφελη =

Κύστη

Βλ. κύσθος

Λειμών

Υγρή παρασινάδα. Λειμώνος ψαύσις = χάιδεμα του αιδοίου.^{1148.90}

ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ †παρεσκευασμένου†
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος ὀρχηστὺς θ' ἄμα
κακῶν τε λῆσις. εἴτ' ἐγὼ <οὐ> κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗ - ΚΥΚΛΩΨ 171

Λοπάς

Κυριολ. γαβάθα, τηγάνι αλλά και αιδοιον

Αναφορά

ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας"
Α! αυτός πολλών μουνιών τά χεῖλια ἔχει καταγλείψει (Εὐπόλις).
Περισσότερα στο [αμβων](#).

Μουνί

Η επικρατέστερη ονομασία του γεννητικού οργάνου της γυναίκας.
Από το Βενετικό μονιν (monin ή mona) ή κατ' αλλην εκδοχη από το «ορος (βουνό) της Αφροδίτης» λατ. Mons Veneris.

Μτφ. Ωραία γυναίκα < madona < m[ad]ona

Πβλ. Μονα-Λίζα (η Τζιοκόντα, ωραία γυναίκα!)

Μτφ. Μουνάρα ή μούναρος (ο) = ωραία γυναίκα και όχι ωραίο αιδοίο.

Συνηθως χαρακτηριζουμε **μουνάρα** μια ωραια κοπελλα χωρις να εξετάσουμε την αισθητική ποιότητα του αιδοιου της. Η επιδραση από το **μόνα** γινεται εδώ φανερη.

Υποκ. μουνάκι.

Κουκουλές Φαίδων (1955: 539): «α. < βουνίν (κατά τον Hubert Pernot και τον G. Rohlf), β. < ευνίον – ευνί (κατά τον Γ. Χατζιδάκι), γ. < βενετσ. monin, mona (κατά

Της Χάιδως

τον P. Kretschmer), δ. σικελ. μυλλός (κατά τον Κοραή).» Επίσης έχουν προταθεί και άλλες ετυμολογήσεις: ε. μεσαιων. μουνίν < *μνιον < αρχ. βινείν = οχεύω, στ. < μεσαιων. μνιον < υποκ. του αρχ. μνους = χνούδι, απαλό μαλλί.

Ο κώλος ονομάζεται υπο ομοφυλοφίλων : «Το μουνί του μέλλοντος»

μουτζό

Αργκό . Ισως από το μουτζούρα, μελανο σημείο λόγω τριχων πανω στο λευκο κορμι της γυναίκας^{216.330}

μύζουρις

Όμως σε αντίθεση με την **αιδοιολειχεία** (κν. Γλυφομούνη) υπάρχει ο **πεοθηλασμός** (κν πίπα ή τσιμπούκι) η δε εκτελούσα την πράξιν της πίπας ελέγετο **μύζουρις** όπως μας εξηγεί ο Θεοφιλέστατος επίσκοπος Θεσσαλονίκης **Ευστάθιος** στα "Σχόλια εις τον Ομηρον" σελ. 147

καὶ ἐγερθεὶς ἐγγίσαι τῷ Ὀδυσσεῖ, ἀνακαλύπτεται ἢ κατὰ τὸν Ὀδυσσεὶ σκηνή. (Vers. 302.) Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ, οὐρῆ σάινειν, τὸ σαίνουρον συντίθεται ζῶον πρὸς ἀναλογίαν τοῦ, λόφουρον, δῆλον ἐστὶ. παλαιὰ δὲ χρῆσις οὐρανὸν παίζει καὶ τὸ ἀνδρείον αἰδοῖον· ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις ἢ αἰσχροποιὸς παρὰ τὸ μύζουρ οὐρανὸν, ὃ ἐστὶ θηλάζειν. ὡς δὲ καὶ κίων ἐπὶ μορίον· θήλειος κείται, ἢ εἰρησομένη κύνειρα δηλοῖ. Εἰς δὲ τὰ οὐατα σημειώσαι, ὅτι καὶ εἶδος ὄστρεον τροφιμώτατον ἔλεγτο οὐς, κατὰ τὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ ὠτάριον ὄστρεον, ὃ καλεῖται παρ' Αἰολίων οὐς Ἀφροδίτης, ἐν τῇ κατ' Ἀλεξανδρίαν Φάρφ γίνεται. (Vers. 305.)

Ήταν δηλαδή ἡ ἀπό**μυζώσα** (αυτὴ που πιπιλοῦσε, εθῆλαζε) τὴν **ουρά** (ἴτοι το ἀνδρικο ἀιδόιον).

Ἄ) προμούσσουρα· προσβλητικὰ λόγια, ὕβρεις· ἐγὼ γὰρ σὲν ἀκούω τὰ προμούσσουρα τῆς γειτονίας. Παρὰ δὲ τῷ Εὐσταθ. σ. 1821. 52 ἀπαντῶμεν· ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις, ἢ αἰσχροποιὸς, παρὰ τὸ μύζαν οὐρανὸν, ὃ ἐστὶ θηλάζειν, ἥτις καὶ ἀπομύζουρις λέγεται. Ῥίζα δ' αὐτῶν εἶνε μυ-, (μύω), μυγ- ἢ μυκ-, μύζω (ἀντὶ μυγίω), μύσσουρα (ἀντὶ μυκ- ζουρα), ἀπό-μούσσουρα.

9453.301

Αναλογο^{9118.373 [459]}

Μούζουρις. ἰδοι. ἢ. Πόλις Ἐπίσημος τῆς Ἰνδίας κειμένη ἐπὶ τῶν δυτικῶν αὐτῆς παραλίῶν εἰσὸς ἐνὸς στενοῦ κόλπου· τανῦν Μίρζνο· Πτολ. Λουκ.

ΕΠΩΝΥΜΑ

Μαρκος Μουσουρος

Της Χαίδως

Ο Μάρκος Μουσούρος (1470 - 1517) ήταν Έλληνας εκδότης και ένας από τους σημαντικότερους φιλόλογους της Αναγέννησης για τον οποίο ο Έρασμος, που ήταν μαθητής του, συνήθιζε να λέει ότι είναι: "...άνδρας πολυμαθέστατος και πανεπιστήμονας, κλειδοκράτορας της ελληνικής γλώσσας και θαυμάσιος ειδήμονας της λατινικής φωνής...". Γεννήθηκε στον Χάνδακα (και όχι στο Ρέθυμνο όπως πιστευόταν παλαιότερα) περί το 1470 και αρχικά σπούδασε την ελληνική γλώσσα στο σχολείο της Αγίας Αικατερίνης του Σινά, στο Χάνδακα. Ο ίδιος αναφέρει ότι είχε δάσκαλο τον ελληνομαθέστατο κληρικό Αριστόβουλο Αποστόλη. Είναι άγνωστο πότε ακριβώς έφτασε στην Ιταλία. Το 1486 πήγε στη Φλωρεντία, όπου σπούδασε δίπλα στον Ιανό Λάσκαρι.

Κωστας Μουσούρης

Ο Κώστας Μουσούρης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1903. Αποφοίτησε από τη Σχολή της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Προσλήφθηκε από την ηλικία των 15 ετών στο θίασο της ίδιας Εταιρείας.

Πρωτοεμφανίσθηκε στη θεατρική σκηνή το Μάιο του 1919. Η κύρια όμως θεατρική του σταδιοδρομία άρχισε πέντε χρόνια μετά, το Μάιο του 1924, όταν σε συνεργασία με νέους ηθοποιούς ίδρυσε το "Θίασο των Νέων", που στεγάσθηκε σε μικρό συνοικιακό θέατρο του Παγκρατίου (Αθήνα).

μύρτον

Ἰο ὀλόκληρον. μύρτον δὲ πεποικιλμένον ἑκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Aristophanis Comœdiæ, Τόμος 4, Μέρος
2
Από τον/την Aristophanes

Rufus Med., <i>De corporis humani appellationibus</i> . {0564.003} close
(107.) ὀσχέου λακκόπεδον. Ὡ δὲ αἰεὶ χαλαρὸν, λακκοσχέαν τοῦτον Ἀθηναῖοι
(108.) καλοῦσιν. Τὰ δὲ μεταξὺ ὀσχέου καὶ ὑποστήματος καὶ μηροῦ, πλι-
(109.) χάδες. —Τῆς δὲ γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, κτεῖς μὲν τὸ τρίγωνον πέρασ
(110.) τοῦ ὑπογαστρίου· ἄλλοι δὲ ἐπίσειον καλοῦσιν. Σχίσμα δὲ, ἡ τομῆ
(111.) τοῦ αἰδοίου. Τὸ δὲ μυῶδες ἐν μέσῳ σαρκίον, νύμφη, καὶ μύρτον· οἱ
δὲ ὑποδερμίδα, οἱ δὲ κλειτορίδα ὀνομάζουσι, καὶ τὸ ἀκολάστως
(112.) τούτου ἄπτεσθαι κλειτοριάζειν λέγουσιν. Μυρτόχειλα δὲ τὰ ἐκατέ-
ρωθεν σαρκώδη· ταῦτα δὲ Εὐρυφῶν καὶ κρημνοῦς καλεῖ· οἱ δὲ νῦν
(113.) τὰ μὲν μυρτόχειλα, περυγώματα, τὸ δὲ μύρτον, νύμφην. —Τῆς
δὲ ῥάχεως τὰ ὀστᾶ σφόνδυλοι· Ὅμηρος δὲ καὶ ἀστραγάλους αὐτὰ
(114.) καλεῖ· καὶ ἡ ἀπόφυσις τῶν σφονδύλων, ἄκανθα. Τὸ δὲ τελευταῖον

Ὅρος της Αφροδίτης

Το λατ mons veneris

Λογια περιφραση για το μουνι.

Ουρά

Αιδοῖον, ἀλλά, λόγῳ σχηματος, εννοεῖται μόνον το ανδρικόν. Βλ. [Μυζουρίς](#)

Πασχαλινό

πασχαλινό, το = μτφ. το γυναικείο αἰδοίο, γιατί μόνο το Πάσχα το βλέπουν οι χριστιανοί (Κρήτη)

Πιπί

Μωρουδίστικη λέξη για το αἰδοῖον αμφοτέρων των φύλλων . Σημαινει και ουρώ και ούρα (κανω το πιπι μου ή θελω πιπί)

Υποκοριστικο πιπινι, πιπινελι (Πιπινέλης - Χουντικός Πρωθυπουργός)

Πιτίχι

Το. Τα γυναικεία απόκρυφα στο Φαρασιώτικο Ιδίωμα ⁹⁴⁵⁷.

Πλυμένο

Ειρωνικά στην Καππαδοκία το γυναικείο αἰδοίο ονομάζεται *πλυμένο* (φρ. υβριστική: «γαμῶ δου *πλυμένου* τ'» -Καππ. Μιστ. Δίλ.),

Από το μουνί της πουτανας . Οι πουτανες λεγοντουσαν και **παστρικες** διοτι εξ αναγκης επλεναν το μουνι τους συχνά.

Πουλί ή πουλάκι

Το πουλάκι το λεμε για μωρά παιδια.

Ενδεχομένως λέγεται και από γεροντοκόρες στη ΦΡ **Είπαμε το πουλί πουλάκι**, όπως λεμε **είπαμε το ψωμί ψωμάκι** για να δειξουμε τη στέρηση.

Το πουλι λέγεται για το πεος ενηλικων (ΦΡ. παιζει το πουλί του = αυνανιζε-ται, αλλα και χασομεράει).

Της Χάιδως

Πβλ. Το έξυπνο πουλι από τη μύτη πιάνεται.

Πύλη (η)

ἢ πυλεῶν (ο)Πύλη τειχῶν. Αυτην που κτυπάει ο πολιορκητικος κριός

Σάκα

Η και **σάκανδρος** ^{9376.228 [246]} = σακί , σακούλι συνεκδοχή για το αιδοϊον .
Ο Ησυχιος αναφέρει σάκαν το της γυναικός ... 9054.4

σάκων· τὸ τῆς γυναικός

Ο Λικιλιος το ονομαζει bulga = δερματινος σάκος που φαινεται ότι ηταν λεξη γαλατικη: "bulgas Galli sacculos scorteos appellat". Μαλλον όμως εννοούσαν την κοιλία ή το στομάχι. Πβλ. Ελλ ψωμοσάκουλο για κοιλιά.

Σε γαμοτράγουδο αναφέρεται

Μαύρο τρίχινο σακούλι (διάβαζε κόλπος)

Να βαφτίσω τον κουτρούλη. (διάβαζε πέος)

Σάκτα

Βλ. σάραβον

σάραβον

ὁ, pudenda muliebria, γυναικειον αιδοϊον ^{Com.Adesp.1137}

Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Φώτιος -Λεξικον

σάραβος

Από το σαίρω ^{196.365 [389]}

Της Χάιδως

σαίρω (ἐν χρήσει μόνον ὁ πρκ. **σέσηρα**, μτχ. **σεσηρώς**, θηλ. **σεσαῦριαι**) *δεικνύω τοὺς ὀδόντας, σύρω πρὸς τὰ ὀπίσω τὰ χεῖλη καὶ δεικνύω τοὺς ὀδόντας (εἰς ἔνδειξιν θυμοῦ ἢ ἀγανακτήσεως), μειδιῶ ἔχων τὰ χεῖλη διεσταλμένα*, **σάρμα**, τὸ *σχισμή τοῦ ἐδάφους, χάσμα*, **σῆραγξ**, -αγγος, ἢ *κοῖλος βράχος, σπήλαιον*, **σάρα-βος** *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* καὶ **σάρων** *...τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* *Ἡσύχ.: ἀβεβ. ἔτυμολ.

Ὅμως το σαίρω εχει και ἄλλη σημασια

σαίρω (μέλλ. **σαρῶ**, ἀόρ. **ἔσηρα**) *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω», **σάρων**, τό, **σάρος**, ὁ *σάρωθρον, «σκούπα», «σκουπίδια», **σάρματα**, τὰ *τὰ «σκουπίδια», **σαρόω** *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω», λεσβ. **σάραπος**, ὁ *ὁ διὰ τῶν ποδῶν σαρώνων, δηλ. ὁ ἔχων πόδας στρεβλοὺς καὶ σύρων αὐτοὺς κατὰ γῆς, ἐν ᾧ βαδίζει, πλατύπους (κυρ. ἐκείνος, τοῦ ὁποῖου ὁ πούς εἶναι εἰς **σάρος**)*: ἐκ τοῦ ***tur-jō**, συγγ. τῆ) **σύρω** *δ,τι καὶ νῦν, σύρω, «σέρνω», ἔλκω, «τραβῶ» (***tur-jō**). ρ. ***tuer** = στρέφειν, στροβιλίζειν (βλ. **ότρυνω**, **τύρβη**), ἂν δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ***sur-jō** (**σύρω** ἐκ τοῦ ***su*****τ-jō**), ρ. ***sur-bh** - ἐν τοῖς: **σύρφος** (ὁ ἰδέ), γοτθ. **afswairban** = ἀπομάσσειν, σπογγίζειν.

σαβαρίχης

Ὅμως ο Τελεκλίδης λειι ότι η σαβαρίχης είναι το γυναικείο αιδοιον.
Και κατά τον Φωτιο **Σαβαρίχη**.

Σάβυττα

Βλ. Σάραβον

Σάννιον^{9054.9} [11]

172 **σάννιον** τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· παρὰ τὸ τῆ κέρκιω σαίνειν (Cratin. fr. 490 K.-A.?). τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὐπολις (fr. 471 K.-A.)

Ἡ τὴν κέρκον σαίνουσα αὐτὴ δηλ που κουνάει τὴν οὐρὰ εἶναι ἡ σουσουράδα (σεισοπυγίς) καὶ ἡ παρομοίωση για τὴν πεταχτοῦλα δεσποινίδα ἔχει σαφές υπονοούμενο ὅτι ἡ κοπέλα ἀναζητᾶ σεξουαλικές ἐπαφές.

Στο ἴδιο Λεξικό ο Ἡσύχιος ἀναφέρει, χωρὶς νὰ ἐπεξηγεῖ τὴν περίεργη λέξη σαν(ν)ιοπληκτος **αἰδιοῖοπληκτος** (ὅπως λέμε σεισμόπληκτος). Ποια γυναίκα μπορεῖ νὰ πλήξει, νὰ κτυπήσει με τὸ αἰδοῖο;
Ἐνας σύζυγος ἴσως μπορεῖ νὰ πλήτει (νὰ βαριέται) με τὸ αἰδοῖο τῆς συζύγου μετὰ ἀπὸ πολυετὴ ἔγγαμο βίο.

Σέλινον

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φωτιος Λεξικον σελ. 505

Βλ. Σάραβον

Σκοτεινη ετυμολογια. Εγω πιθανολογω ότι και στο [βληχώ](#) δυόσμος

Σπάτταγος

Μέγας αχινός^{1077.48}

Της Χαίδως

σπατάγγης, ου, ό, ειδος αχινου (Αγγλικά sea-urchin), Sophr.102, Ar.Fr.409, Arist.HA530b4; πάταγγας acc. pl., Πολυδεύκης .6.47 (v.l. πάταγα, πάταγας). 9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

Η λέξη sea-urchin χρησιμοποιείται και για το «σκαντζόχοιρο» στο ιδίωμα των Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Αποδίδεται από 16ο αιώνα σαν παρωνύμιο σε άτομα των οποίων η εμφάνιση ή η συμπεριφορά μοιάζει με σκαντζόχοιρου, από καμπούρηδες (1520s), σε ξωτικά (1580s) σε **κακά κορίτσια** (c.1530) με την έννοια «κακόντυμένος ή κουρελής νεαρός» αναδείχθηκε 1550, αλλά δεν ήταν σε συχνή χρήση μετά c.1780. Αχινός καταγράφεται από Δεκαετία 1590 (Από το 19ου αι. Μια καινοφανής λέξη για το αχίνο ήταν το όνομα «whore's eggs» τα αυγά της πόρνης).

Still used for "hedgehog" in non-standard speech in Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Applied throughout 16c. to people whose appearance or behavior suggested hedgehogs, from hunchbacks (1520s) to goblins (1580s) to bad girls (c.1530); meaning "poorly or raggedly clothed youngster" emerged 1550s, but was not in frequent use until after c.1780. Sea urchin is recorded from 1590s (19c. Newfoundland name for them was whore's eggs).

Σύκον

(rudenda muliebria)

Πβλ. την παροιμία

φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν
σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, οὐ μίσει οὐδὲ φιλία

Λουκιανου -Πως δει την Ιστοριαν ξυγγράφειν.

Plutarchus Biogr. et Phil., Solon. {0007.007} close

οὗν τις ἠγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνους τοὺς λέγοντας,
ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀπείρητο, καὶ τὸ
φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κληθῆναι συκο- (5)
φαντεῖν.

Κατι αναλογο λειει και Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. . Oxford. Clarendon Press. 1940. στο λῆμμα συκοφάντης : για την ερμηνεια "From σύκον φαίνειν, orig. used of denouncers of the attempted export of figs from Athens" :T hese and modern explanations are **mere guesses**; the word first in Ar. but implied by συκοπέδιλος).

Συκο και σεξ

Άραγε μήπως υπάρχει λογικότερη ετυμολογία για το «συκοφάντης»; Ο εμφανιζων το συκον (το αιδοίον) είναι ο αναισχυντος; Ο σωματέμπορος που φανερώνει το αιδοίο της πορνης;

—τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ—
—τῆς δ' ἡδὸ τὸ σῦκον.

Της Χάιδως

Αριστοφάνης - Ειρήνη 1350

Ρημα συκολογώ =γαμάω μουνί.^{1077.48}

Επιβίωμα στην διάλεκτο της Τραπεζούντας και της Οινόης , της Ρόδου και του Βελβένδου της Μακεδονίας^{165.538}

Στη συγχρονη αργκο η κραυγη «**σουσουύκα**» είναι διαπομπευτικο κραξιμο διερχομενου ομοφιλοφλου, αυτος λεγεται ξεφωνημένος. Αρχικα η κραυγη ισως ηταν «συκο» (πέος, ο καημος, το ζητουμενο του ομοφυλοφλου) ή προστατικη «σήκω» , εγέρθητι προσταγμα του διαπομπευτή προς το ιδιον αυτου πέος.

Δημωδες λογοπαίγνιο είναι το παρακάτω

ε! όταν ένα σύκο μένει ...

Ακουγεται και σαν

Όταν εν'ασηκωμένη

Δηλ. όταν είναι σηκωμενη [ενν. το πεος, τοτε πολλά συμβαινουν]

Το συκον συγγενευει ηχητικα με το σηκωμα την σηκωμαρα την στυση.

συκοφάντης, -ου, ὁ «ὁ ψευδῶς κατήγορον, καταγγέλλον ψευδῶς, διαβάλλον, συκοφάντης» (> λατ. *sycophanta*), συκοφαντέω "εἶμαι συκοφάντης, κατηγορῶ ψευδῶς, συκοφαντῶ τινα», συκοφαντία., ἡ 'ψευδῆς κατηγορία, διαβολή, συκοφαντία» : ὡς σημαῖνον «ὁ τὰ σῦκα δεικνύων, φανερώων τὰ σῦκα»

(αποτρόπαιος χειρονομία, πβ. ἰταλ. *far le fiche* βλ. εικ αριστερα σε παλαιο ρόπτρο πόρτας, σήμερα είναι υβριστικὴ χειρονομία, ἀνάλογη με τη μούντζα), είναι συγγ. τῷ σῦκον+ (φαίνω).^{196.436}

Η λατινική λέξη για το σύκο είναι *figus* και η Ιταλική *fico* > = σύκον αλλά και *fica* = αιδούον

Βλ. Εικονα 3.^{1077.48}

Με χαρα διεπιστωσα ότι την αποψη μου αυτή συμμεριζεται ο Καθ. Κώστας Ρωμαίος σε μια παλαια ανακοινωση του (13 Μαιου του 1946) στο Πανεπιστημιο του Αγιου Ανδρέα στη Σκωτία. Αναδημοσιευθηκε το 1979 στο βιβλιο του ιδιου Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ - ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ . Το σπανιο αυτό βιβλιο είναι νεωτατο αποκτημα της βιβλιοθηκης μου (#2037)

Σχήμα

Το αιδουιον θηλεως.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon.Oxford. Clarendon Press. 1940.

ἄμα παίζουσαι (17.) και ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων, και κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν (18.) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ και

Ησαιας 3.17

Της Χάιδως

Σχιστόν

Λόγω της μορφής του.

πβλ. Αινιγμα σκύβω γονατίζω εμπρός σου το μακρύ μου στο σχιστό σου.

Τι είναι ; Η βελόνα! (κι οποιος έχει την μυγα ας μυγιάζεται).

Σχίσμα

Σχίσμα δέ, η τομή του αίδοιου

ΡΟΥΦΟΣ -De corporis humani appellationibus

Ο Πολυδεύκης στο Ονομαστικόν του το λέει σχίσμα ή διάσφαγμα.

Το ότι σχισμα αποκαλείται και ο διαχωρισμος της καθολικης και της ορθο-δοξου εκκλησιας σημαινει ότι οι ιεραρχες τα εκαναν κατατο κοι-ως;λεγομενον «μουνί» .

Ταύρος

Βλ .σάραβον

Σημαίνει όμως και το πεος.

Τρύβλιον

μουνί

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ 847

Κυριολ. Χύτρα, γαβάθα. Για όμοια χρήση Βλ. κυσθος.

(1089.) Τρύβλιον: ὄξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον. ὀρθομίλιον. τοῦτο μείζον τοῦ ὄξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμωδία· τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

ΣΟΥΙΔΑ

Novum Testamentum, Evangelium secundum Matthaeum. {0031.

δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. **(21.)** καὶ ἐσθιόν-
των αὐτῶν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. **(22.)** καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν
αὐτῷ εἷς ἕκαστος, Μήτι ἐγὼ εἶμι, κύριε; **(23.)** ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ
τρυβλίῳ οὗτός με παραδώσει. **(24.)** ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκεῖνος δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν
ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **(25.)** ἀποκρι-
θεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν, Μήτι ἐγὼ εἶμι,
ράββι; λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 26:21-25

Της Χάιδως

ΠΒΛ. Την παροιμία περι το μαντευεσθαι:«ειδες χερι στο βυζι; Δεξου μουνι μαντάτα!» που εδώ επεκτείνεται: « ειδες χερι στο μουνί (τρυβλίον);δεξου τωρα και ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΣΟΥ»

Λόγω και της ηχητικης ομοιοτητας προς το τρίβω, και όχι τόσο λόγω της εμφανίσεως (γαβάθα, χύτρα), όπως ισως και το τρυμαλιά.

τρυμαλιά

Τρυπα (ιδιαίτερα η τρύπα της βελονας) και κατ'επεκτασιν μουνί.

Ελεγε ο Ιησους:

Εύκοπώτερον ἐστὶν κάμηλον διὰ τρυμαλιάς ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

ΜΑΡΚΟΣ 10:25

Τρυμαλιά ραφίδος μεταφορικως ηταν το παρωνύμιο μιας μικρης πορτας στα τειχη της Ιερουσαλημ απ'οπου περνουσαν τα προβατα για να πλυθουν στην κολυμβήθρα του Σιλwάμ, και να θυσιασθουν το Πασχα. Μια καμηλα ηταν αδυνατο να περασει από εκει.

Ορισμενοι ισχυριζονται ότι καμηλος είναι το παλαμαρι, η γουμενα και ότι ο Ιησους κυριολεκτουσε. Αυτό είναι η αποδοση του αραβικου jummal που οντως σημαινει παλαμαρι αλλα γραφεται με ιwτα.

(282.) Κάμηλος: τὸ ζῷον. Ἀριστοφάνης· πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν ἐσέπτατο; ἐπεὶ διὰ καμήλων ἤλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ Καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. Κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον.

ΣΟΥΙΔΑ

Όμως καμηλος σημαινει καμηλα από το σημητικο και εβραικο γκαμαλ.

Και ο Ιησους ειχε σαφως συγκρινει αλλα δυο ζωα όταν λει

(23.) Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα [δὲ] ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. **(24.)** ὁδηγοὶ τυφλοῖ, οἱ διῦλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

ΜΑΤΘ. 23:23-24

Τρυπανιά

στη Μεγίστη το γυναικείο αιδοίο λεγεται τρυπανιά επειδή ανοίγει με το τρυπάνι (=πέος), όπως η κλειδαρια που ανοιγει με το κλειδί.

125373219.8

ῥσσακός

Και ῥσσαξ

Από το υς =γουρουνι + σάκκος

Εχει ἄραγε σχέση με τη ΦΡ:Γουρούνι στο σακκί;

Ἔσσακος, Ἔσσαξ, = τὰ αἰδοῖα γυναικεῖα. Ab ὕς, ut Porcus et Porca apud Varronem et Catonem: et sic Χοῖρος. Forsan ultima pars -σάκος = σάκανδρος, ut vult Ldd.

Φύσις

Όπως και το αἰδοῖον αφορά τα γεννητικά ὄργανα και των δύο φύλων.

Ετσι ἔχουμε και την πρωκτική συνουσία να ονομάζεται **παρά φύσιν συνεύσεις** ἤτοι εκτός του φυσικού προορισμού (του γυναικείου αἰδοίου, της φύσης).

τὸ Φύσις (nature) ἐγέννησε τὸ σκωπτικὸν ἐπίγραμμα εἰς παρθένον ἀπάρθενον, ἣτις ἐπορίζετο τὰ πρὸς ζωὴν, ὀφείδεν δὲν ἔμπρεπε (BRUNCK, *Analect.* tom. II, pag. 294),

Παρθενικά κούρα εἰς κέρματα πλείονα ποιεῖ,
Οὐκ ἀπὸ τᾶς τέχνας, ἀλλ' ἀπὸ τᾶς φύσιος.

Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη, περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, τὸ Ῥωμ. *Natura ὁ Κικέρων, λέγων (De natur. Deor. III, 22)* περὶ τοῦ Ἑρμοῦ: *cujus obscœnius excitata natura traditur, etc.* Ἄν ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς και τὴν ἀγρίαν διαγωγὴν τῶν Γραικορ. ὅτε ἐδεσπόζοντο ἀπὸ Ἁγίους ἀγρίους αὐτοκράτορας, ἰδοὺ και ἄλλη μαρτυρία ἀπὸ τὸν Θεοφάνην (παρὰ τῷ Δ. σελ. 1712) « Ἀποσφάζουσιν Ἄνα- » ςάσιον, τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν » φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ». (*Z. Σάρκα*). Ἡ παλαιὰ δοτική, Φύσει, ἔλαβεν εἰς ἡμᾶς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν. *Z. Φύσει.*

Εδῶ ο Κικέρων υπαινίσσεται τις Ερμές (στύλους με κεφάλι του Ερμή και φαλλό, που χρησιμοποιούνταν ως χιλιομετρικοί δείκτες). [Περισσότερα](#) για τις Ερμές.

Το «φύσει» επιρρηματικῶς εκλαμβάνομενον σημαίνει εκ φύσεως ἢ ὅπως λέμε σήμερα «ἀπὸ τη μάνα του» και ἀντιθετο του εἶναι το θεσει: λόγω της θεσεως του. π.χ. Στη Γραμματικὴ υπάρχουν φωνήεντα που εἶναι θεσει μακρά και φύσει μακρά.

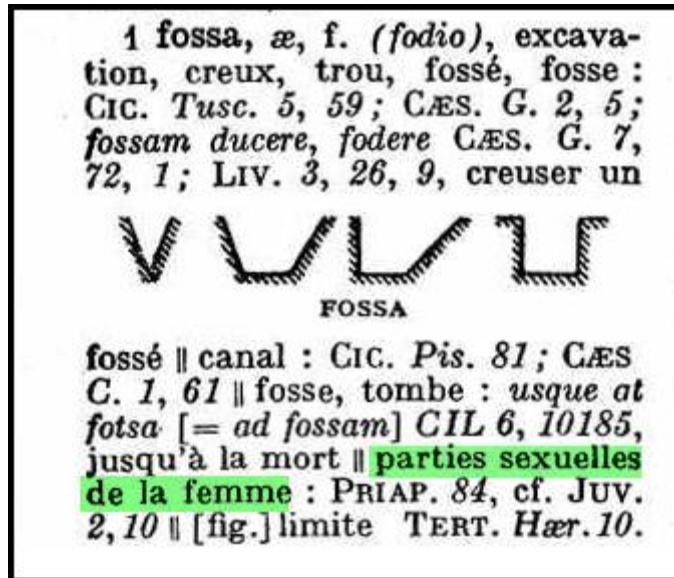
Fossa

Άλλη λέξη για το μουνί στα λατινικά.

FOSSA . In mal. part.: “**pudenda muliebria,**” Auct. Priap. 84; cf.: “inter Socraticos notissima **fossa** cinaedos,” Juv. 2, 10.—

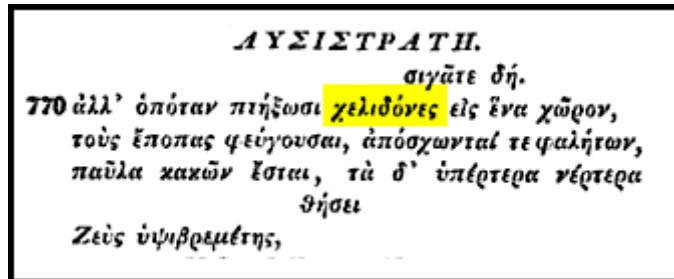
Ρίζα της λέξης το ρημα **fodio** = σκάπτω, διατρυπῶ > **fossum** = εσκαμένο η εσκαμενη γῆ = terra **fossata** > φουσάτο= το στρατοπεδο.

Σημαίνει και κεντριζω, τσιμπῶ, διεγείρω πραγμα που εξηγεί την παρομοίωση.

[ΠΗΓΗ](#)

Χελιδών

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ - Λυσιστράτη 770

et vasa iubent frangenda lauari / cum colocyntha bibit vel cum barbata **chelidon'**. Juvenalis

Για το **χελιδών** δεξ Αριστοφάνη Λυσιστρατη. 770, Το Suda αναφέρει Χελιδών: και τῶν γυναικῶν το μόριον.

On the use of leo at MarL 10.90.10, see p. 34.

Χοίρος

βλ. [Δελφύς](#)

Η σεξουαλικότητα και η πολυτοκία του χοίρου είναι γνωστή. Ο χοίρος έχει οργανισμό που διαρκεί περίπου 30 λεπτά και η σκρόφα κάνει 10 γουρουνάκια. Δες : [Porcus](#) και [Κόγχη](#)

732. (767.) ΤΟΥΤΙ ΤΙ ΗΝ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ] δ'Αττικῶς κρεμάσας τὴν παῖδα δρᾶ τὸ **αἰδοῖον** αὐτῆς, καὶ ἐρωτᾶ περὶ αὐτοῦ, ὃ τι ποτέ ἐστιν. οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.

737. (773.) ΑΙ ΜΗ ΄ΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ
ΧΟΙΡΟΣ] τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυ-
ναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἕλ-
ληνες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Ἀπτικὸς ἐπι-
φέρει ΑΛΛ' ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Aristophanes, Immanuel Bekker - Comœdiæ cum scholiis et varietate lectionis, Τόμος 2

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam.* {4083.003} [close](#)

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβρον τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης κα-
λεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

Βλ. καὶ [Αριστοφάνης - Αχαρνές 780](#)

Καὶ στὸ The Latin Sexual Vocabulary

Τὸ αποτριχωμένο αἰδοῖο μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες ἀποκτοῦσε τὴν μορφή χοι-
ροδέρματος.

Χύτρα

Ὁ Λουκιος ἀναφέρει τὴν ἱστορία μιᾶς γυναίκα, ποὺ λεγόταν Παλαιστρά καὶ ποὺ κουνούσε μιὰ χύτρα συγχρονισμένα με τοὺς γλουτοὺς τῆς, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε τὸν Λουκίو νὰ ἀναφωνήσει : « ὡς εὐρύθμως τὴν πυγὴν τῆς χύτρα ὁμοῦ συπεριφέρεις καὶ κλινεῖς! »

Πόσο ρυθμικά κουνάς τὸν κώλο σου μαζί με τὴ χύτρα! Ποὺ θὰ μπορούσε μεταφορικά νὰ ση-
μαίνει «*πόσο ρυθμικά κουνάς τὸν κώλο σου καὶ τὸ μουνί σου*» !

Χείλη αἰδοίου

Κν. Μουνόχειλα

Κλειτορίς

(ἢ) γεν. -ίδος, ἢ, Ἀγγλικά clitoris, καὶ ρ. κλειτορίζω ἢ κλειτοριάζω

(2917.) κλειτορίς· τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἢ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ
κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν

Ἡσύχιος

Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Λεξικόν Σουΐδα 9220

Σήμερον ἡ κλειτοριαζουσα καλεῖται μαλακισμένη, ὅμως ἡ λέξη δὲν ἀκουγε-
ται τοσόν συχνα ὅσο ἡ ἀρσενικὴ προσφώνηση : «Ρε! μαλάκα»

Της Χάιδως

τὰ γυναικῶν. ὧν τὸ μὲν σύμπαν κτεῖς καὶ ἐπίσιον, ἡ δὲ τομῆ
σχίσμα. τὸ δὲ ἐν μέσῳ σκαῖρον σαρκίον νύμφη ἢ μύρτον ἢ ἐπίδερρις
ἢ κλειτορίς· καὶ κλειτορίζειν τὸ ψηλαφᾶν τὴν κλειτορίδα. τὰ δ' (5)
ἐκατέρωθεν σαρκώδη μυρτοχειλίδες ἢ κρημοὶ ἢ πτερυγώματα. παρα-
Πολυδεύκης - Ονομαστικόν

Η ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ

Σε όλα τα μηκη και πλατη η θεσδη του είναι στο κατω μερους του εφηβαιου και η σχισμη του είναι κατακορυφη. Εξαιρεση οι 'ιαπωνιδες που μυθευεται ότι το εχουν οριζοντιο!

Πβλ.

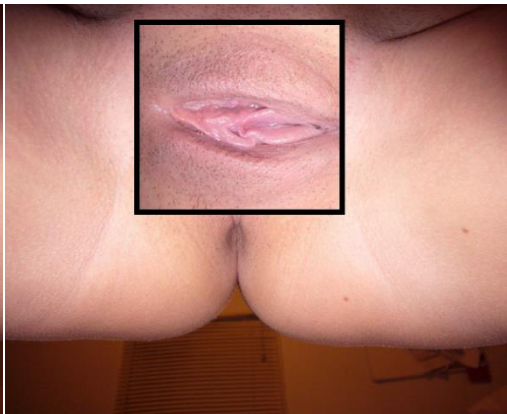
Καββαδίας - [Σπουδή Θαλάσσης](#)

Στα όρτσα νά προλάβουμε. Τραβέρσο και προχώρα.

Να πάμε να ξοδέψουμε την τελευταία ριζιά
σέ κείνη τήν απίθανη σ' όλο τον κόσμο χώρα

πού τά κορίτσια το 'χουνε στα δίπλα ή και λοξά.

1188.35

ΑΙΔΙΟΙΟΝ ΤΟ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΝ	ΑΙΔΙΟΙΟΝ ΤΟ ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ
	

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Είδες χέρι στο βυζί; Δέξου μουνί μαντάτα !
- Το μουνί σέρνει καράβι.
- τρίχα μουνιού καράβι σέρνει
- αν δεις καράβι σε βουνό, μουνί το έχει σύρει
- το μερακλίδικο μουνί βουνά ξεθεμελιώνει
- δουλειά δεν είχε το μουνί και μάθαινε τσαγγάρης

Της Χαίδως

- καζάντησε η ψείρα μουνί και δεν ξέρει τι να το κάνει
- κατά της νύφης το μουνί - και του γαμπρού τ' αρχίδια
- βρήκες τζάμπα μουνί-το θες και ξυρισμένο;
- Η γης καταποντίζεται και το μουνί χτενίζεται.
Έκδοση ad usum Delphini¹ : Η γης καταποντίζεται κι' Μαριγώ κτενίζεται.

-
- Η φράση σημαίνει «προς χρίσιν του διαδόχου», έμπαινε σε λογοκριμένα κείμενα που απάλειφαν τις χυδαίες λέξεις για να μην μάθει ο βασιλόπαις της Γαλλίας "κακά λόγια".
 - Απ' τη ζωή στο θάνατο είν' ένα μονοπάτι, και από τον κώλο στο μουνί, δυο δάχτυλα και κάτι.

Πηγή : <http://www.gnomikologikon.gr/forbiden.html#ixzz3dwwf7bklI>

- **Μουνιά μουνιά** έχουν ριζικό, **μουνιά** μουνιά έχουν μοίρα
Δηλαδή μερικές γυναίκες είναι καλότυχες.424.44 παρ. 60
- Σαν δεις καράβι στο βουνό, **μουνί** θα το 'χει σύρει.
Δηλαδή ο πόθος για τη γυναίκα μπορεί να οδηγήσει σε απίθανες προσπάθειες και κατορθώματα. Ομοιες και οι δυο προηγουμενες.
Στην Κόρινθο το καράβι σερνονταν στην διολκο πάνω από τον ισθμό.
Έτσι απευφειγαν τον επικινδυνο Μαλέα και δεν σκυλοπνιγο-ντουσαν. Αλλα δινονταν οι ευκαιρια στους ναυτικους να απο-λαουσουν τις υπηρεσιες των φημισμένων πορνων της Κορινθου. Η επιλογη του ισθμου αντι του περιπλου φαινεται ότι ειχε και σε-ξουαλικά κινητρα και το καράβι το εσερνε το αιδοιον των διαφο-ρων πορνων.

ΦΡΑΣΕΙΣ

- Άλλος το 'χει και το κατουρεί κι άλλος δεν το 'χει και το λαχταρεί..
- Αν δεις καράβι στο βουνό, μουνί το 'χει τραβήξει.
- Ανάθεμά το το μουνί τόσα κακά που σέρνει.
- Δόξα να 'χεις Τρυγητή μου που 'δα τρίχα* στο μουνί μου.
- Δουλειά δεν είχε το μουνί και μάθαινε τσαγκάρης.
- Εδώ ο κόσμος χάνεται και το μουνί χτενίζεται.
- Έλα μουνί στον τόπο σου και ρέστα μη γυρεύεις.
- Θες μουνί, το θες και στο πιάτο.
- Καλογριά στο μοναστήρι, το μουνί της εργαστήρι*.
- Μουνί καλλιγραφία.
- Με σάλιο και υπομονή, ο κώλος γινεται μουνί.
- Ξανθό μουνί καμαρωτό* γαμήσι!
- Ο στρατός και το μουνί θέλουνε υπομονή.
- Όσα βγάλαμε στα ξένα, στο μουνί και στην ταβέρνα.
- Παρακαλετό μουνί, ξινό γαμήσι.
- Πολλά μουνιά τριγύρω μας, στον πούτσο μας κανένα.
- Τ' αρχίδια του Καράμπελα και το μουνί της Χαίδως.
- Το μουνί και το πριόνι, όποιος δεν τα ξέρει ιδρώνει.
- Το μουνί και το χταπόδι με το χτύπημα απλώνει.

Της Χαίδως

- Το μουνί σέρνει καράβι. (Ανάλογη αρχ. θρίξ αιδοίου και ναύν σύρει)
- Το συχνομπουκουνάτο* κάνει το μουνί δροσάτο.
- Του μουνιού σου το γλωσσίδι μου 'ριξε κλωτσιά στ' αρχίδι
- Ψηλό μουνί, καμαρωτό* γαμήσι.
- Η φτώχεια θέλει καλοπέραση κι η πουτανιά φτιασίδι, το ψάρι θέλει υπομονή και το μουνί κυνήγι.
- Το μερακλίδικο μουνί βουνά ξεθεμελιώνει, στερεύει λίμνες κα γιαλούς και ποταμούς θολώνει.
- Πηγή : [ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΚΟΝ](#)

-
- Εργαστήρι = Ο αργαλειός. Εμπνευση από τις πολλαπλές παλινδρομήσεις της σαΐτας και του κτενιού
 - Καμαρωτό: Όχι υπερήφανο αλλά γαμήσι σπου η γυναίκα (συνεκδοχικά η γυναίκα) δημιουργεί καμάρα ακουμπισμένη στα τέσσερα.

- αιδοιο
- Συχνομπουκουνάτο: αυτό που γευομαστε συχνά (συχνός + μπουκούνι = Επτ. Μπουκιά). Η επανάληψις μήτηρ της μαθήσεως.
- Τρίχα: εννοεί την τρίχα του επιβήτορος, γιατί τον Αύγουστο (Τρυγητή) γίνονται πολλά όργια. Βλ. [Κολεός](#).

ΕΠΩΝΥΜΑ ΜΟΥΝΙΑ

Της Χαίδως

Η ονομασία προφανώς οφείλεται σε κάποιο τοπικό συμβαν του οποίου την προέλευση αγνώω.

Της Καλλιρόης

Ομοιον

Της Χάιδως

Της Μάρως

Άλλο Τουμπαμάρος κι άλλο το μουνί της Μάρως.

Πηγή : <http://www.gnomikologikon.gr/forbiden.html#ixzz3dwd0S38r>

Της Χάιδως

Εικόνες

Εικόνα 1. Γιατιτο λενε αχινο

Εικόνα 2. Γιατιτο λενε καικοχύλι

Εικόνα 3. Γιατι το λενε σύκο.

Εικόνα 4. Κτένι (έτσι λέμε το όστρακο δικήν πιάτου) δεσ [Κτείς](#).

[Category]

Εικόνα 5 - Σατυρος δεφόμενος (Βοιωτικό αγγείο)

Συγγενικά

- **Ρήματα**

Αναφλαω. IV. 162. G.

Etymolog. Magn. col. 100. 15. Αναφλαῶν, χειροτριβεῖν το αἰδοῖον. οἱ δὲ συλωσαι..
Hesych. Lex. pag. 95. 1. Αναφλαῶν, χειροτριβεῖν το αἰδοῖον, οἱ δὲ, συνὴ ἢ μαλατῆιν.
Suid. Lex. I. 185. Αναφλαῶν ελεῖον το μαλατῆιν το αἰδοῖον. . *Rhys. Lex.* pag. 81. 2. Αναφλαῶν ελεῖον, το μαλασσειν το αἰδοῖον.

Aristoph. Ran. γ. 430. Schol. . *Lyfist.* γ. 1101. ἀνάφλαῶν γὰρ λέγεται οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς Ησυχίου γραφῆ, το ἀμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Lucian. Lexicob. pag. 529. B.

Screen clipping taken: 7/10/2012 6:34 μμ

1101. αἶκεν ἴδον ἀμᾶς] εἶκεν ἴδον ἡμᾶς ἄνδρες ἀναπεφλασμένους. ἤγουν τὰ αἰδοῖα ἀνατεταμένα ἔχοντας. ἀναφλῶν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ὡς Ἡσύχιος γράφει, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα. αἶκεν δὲ, ἀμᾶς, καὶ ἀναπεφλασμένως, Δωρικῆς καὶ Δακωνικῆς εἰς διαλέκτου. ἄπερ κοινῶς, εἶκεν, ἡμᾶς, καὶ ἀναπεφλασμένους.

Aristofánous komodías, Tómos 11

Από τον/την Aristophanes

ΓΑΜΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

1

Το **μουνί** το λεν Αλή^α
και τον πούτσο Καραλή^β
Το **μουνί** όταν αφρίζει^γ
σαν καράβι αρμενίζει^δ
τα πανιά τα έχει τρακάδα^ε
και τα **τσαμαντάλια** ^{στ} μαύρα.

- αλί = αλίμονο (εκλαμβάνομενο ενίοτε και ως αλίμουνο) , κατ' άλλους γιώτα (ινδικά γιωνί βλ. Κάμα Σούτρα).
- Καραλή (μηπως " λεν ψωλή;") κατ' άλλους Παναγιώτα (επάνω στο γιώτα)
- 3. αφρίζει χυνει, εκρσιεις βαρθολινειων αδενων που διευκολυνοθν την παλιδρομηση του πεους μεσα στην κολεό.
- 4. Ορθοτερα το καραβι [κανει να] αρμενιζει. πβλ. το μουνί σέρνει καράβι.
- 5. σηκωμένα
- 6. εδώ με την έννοια δισάκια < δυο σάκοι (ο νοών νοείτω)

2

CCLXXXV.
Η ΚΑΤΑΡΑ.
Sand. 122.

Γαμῶ τήν μάνα σ' τή νιά,
Πούχει δώδεκα μουνιά,
Τόν' ἀνοῖ καὶ τ' ἄλλο κλειῖ
Καὶ τὸν θιὸν παρακαλεῖ,
Νὰ τῆς δώσῃ μιὰ ψωλή,
Νὰ γαμιέται μοναχή.

CARMINA NUTRICULARUM. 214

1187.214

3

Ο Χαλασιάς -Ηπειρώτικο Κονίτσης

Δεν στο 'πα Χαλασιά μου
στο μύλο να μην πας,
να μη σε πάρει η ρόδα,
και γίνω εγώ φονιάς.
Χαλασιά μου, και γίνω εγώ φονιάς.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου
ζωντανή ξεχωρισιά μου
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Δε σ' έχω να δουλεύεις,
να βασανίζεσαι,
σ' έχω να τρως να πίνεις
και να στολίζεσαι.
Χαλασιά μου, και να στολίζεσαι.

Ο ήλιος βασιλεύει,
κι η μέρα σώνεται, αααααχ...
Ο νους μου απ' την αγάπη,
δεν συμμαζώνεται.
Χαλασιά μου, δεν συμμαζώνεται.

Διαμάντι δαχτυλίδι,
φοράς στο χέρι σου,
απάνω γράφει η πέτρα,
να γίνω ταίρι σου.
Χαλασιά μου, να γίνω ταίρι σου.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου,
ζωντανή ξεχωρισιά μου,
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Σχόλιο - Χαλασιάς

Χαλασιάς σκοτεινή ετυμολογία. Δεν αναφέρεται στα λεξικά.
Απαντά μονο σε αυτό το τραγούδι.
Ως συνθετο (θηλυκο όμως:η χαλασιά =καταστροφή) απαντά στο διαδεδομε-
νο κοσμοχαλασιά αλλα και σε τοπωνύμια.
Από τα συμφραζομενα συνάγονται τα εξης
Ο Χαλασιάς είναι ανδρας.
Η λέξη είναι επιθετο όχι επωνυμο ουτε κυριο ονομα και θα επρεπε να γρα-
φεται με πεζο χ.
Είναι ο ερωμενος ο αρραβωνιαστικός, ο διακορευτής της κόρης (εις το πα-
ρελθόν ή το μελλον)
Ετυμολογείται από το χαλάω -ῶ > χαλαρώ > χαλα[ρ]ω> χαλώ> χαλάω

Της Χαίδως

αλλά και χαλαρώνω) έχει την κυριολεκτική σημασία καθιστώ κάτι χαλαρό, το κάνω να χάσει την συνοχή του και να αποκτήσει ευκαμψία. (αγγλ. slacken, loosen) Επομένως το καταστρέφω, αλλά σημαίνει και φονεύω.

Όταν ο εραστής διακορεύσει το αιδείο ή την παρθένα (ο,τι πολυτιμότερο έχει ή γυναίκα) χάνεται

Το μουνί αχρηστεύεται και ο διακορευτής ο χαλασιός δηλαδή (ο χαλάσας, μετοχή του χαλώ) οφείλει να αποκτησθήσει την διακορευθείσα και επομένως καταστραφείσα κορη δια του γάμου. Τότε καταστερεφεται αυτός (ΦΡ. Μια σου και μια μου)!

Φράσεις

Γιωργούλας Φουρτούνα και χαλασιά σου χαντακομένη.

9428:Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗΣ : Ο ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΗΣ :1835 σελ. 130

Πιάσω θά τον κρεμάσω· σάν δέν ύπακούση καί τότε, στέλνω
τήν νύκτα μερικούς στρατιώτας, καί πᾶνς κρυφά καί μα-
ζεύουν τὰ ὄπλα του καί μέ τὰ φέρνουν, καί ὅταν ξημερώσῃ
ἄρμῳ ἐπάνω του καί τόν χαλνῶ.

Αυτόθι 33 [45]

4

Της μάνας σου

Τ'ς μάνα σ' του μ'νί του κούρεψα
κι κουρεμούς δεν έχει.
Τρία καράβια φόρτωσα
κι' ακόμα τρίχα έχει.

5

Οι μεγάλες αποκρηές

Τις Μεγάλες Αποκρές
κρέμονται οι ψωλές ορθές.
Και την Καθαρο-Δευτέρα
παίρνουν τα μουνιά αέρα.

6

Argumentum ad contrarium - Τι δεν είναι το μουνί

[Το μουνί δεν είναι αρνί.](#) (ΗΧΗΤΙΚΟ Απαραίτητη η γονική συναίνεση)

Της Χάιδως

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει κλαρί να κοιμηθεί.
Θέλει πούτσο να χορτάσει
για να πέσει, να πλαγιάσει.

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει χορτάρ' να κοιμηθεί.
Θέλει ψωλή νάναι χοντρή
κι όλη μέσα για να μπει.

7

Γεωγραφικοί εντοπισμοί ΗΧΗΤΙΚΟ

Ανέβηκα στην πιπεριά
μαυρομάτα και ξανθιά
για να κόψω ένα πιπέρι
συ `σαι το γλυκό μου ταίρι

Βλέπω μια κόρη κι άλλαζε
και την καρδιά μου τάραζε
και μου λέει μη φοβάσαι
βάλ' το χέρι σου και πιάσε

Την τσίμπησα μες στο λαιμό
σκούζει φωνάζει όχι εδώ
και μου λέει παρακάτω
από το λαιμό πιο κάτω

Την τσίμπησα στα δυο βυζιά
σκούζει φωνάζει "κερατά"
και μου λέει παρακάτω
απ' τα δυο βυζιά πιο κάτω

Την τσίμπησα στον αφαλό
σκούζει φωνάζει ούτ' εδώ
και μου λέει παρακάτω
απ' τον αφαλό πιο κάτω

Την τσίμπησα στα γόνατα
φωνές και ξελιγώματα
και μου λέει παραπάνω
απ' τα γόνατα πιο πάνω

Σκύβω κι ο μαύρος τι να
δω 'να ρεματάκι δροσερό
γύρω γύρω είχε βούρλα
και στη μέση μια βρουσούλα

Της Χαίδως

Ήτανε και κατηφόρα έβαλα
και λίγη φόρα
πέφτει σκούζει απ' τη χαρά της
και την άκουσ' ο μπαμπάς της

Τι έχεις κόρη μ' κι είσαι κάτου
κι είν' τα πόδια σου στ' αυτιά του
μέγας πόνος μ' έχει πιάσει
και με τρίβει να περάσει

Ανέβηκα στην πιπεριά

Ανέβηκα στην πιπεριά,
γεια σας - χαρά σας βρε παιδιά.
Κι' είδα μια κόρη π' άλλαζε
και την καρδιά μου σπάραζε.
Και μου λέει μη φοβάσαι,
βάλ' το χέρι σου και πιάσε.
Τηνέ πιάνω στο λαιμό.
Σκούζει, φωνάζει δε βαστώ.
Και μου λέει παρά κάτω,
από το λαιμό και κάτω.
Τηνέ πιάνω στα βυζιά,
σκούζει, φωνάζει δυνατά.
Και μου λέει πάρα κάτω
από τα βυζιά 'πο κάτω.
Την πιάνω από τα γόνατα
ναζάκια και καμώματα.
Και μου λέει παρά πάνω
απ' τα γόνατα και πάνω.
Κυτάζω ο μαύρος τι να ιδώ;
Ενα πηγάδι βαθουλό.
Γύρω γύρω μαύρα βούρλα
και στη μέση κοκκινάδα.
Σκύβω ο μαύρος γονατίζω
την κουμπούρα μου γεμίζω.
Και της δίνω μια στα σκέλια
και ξεράθηκε απ' τα γέλια.

8

Περιγραφή

Της Χαίδως

Το καυμένο το μουνάκι,
πώχει μπρος και πίσω αυλάκι.
Και στη μέση φασουλάκι.
Ήθελε να γαμηθεί με πολύ χοντρή ψωλή.
Απ' την καύλα μεθυσμένο,
κι απ' το χάδι λιγωμένο.
Όταν κάθεται μασάει
κι' όταν περπατάει γελάει.
Κι' όταν μπαίνει στο χορό,
κατσαρώνει η τρίχα του
και γαμού την τρύπα του.

9

Γιά σταθείτε για νά ίδοῦμε
τί τραγούδι θέλα ειπουμε
για τό δόλιο το μουνάκι
ποχει μπρος και πίσω αυλάκι.
Ήθελα νά ρίξω στάνη
άποκάτω στο φουστάνι
νά κρεμάω τες καρδάρες
στου μουνιου τές αμασχάλες*
κεῖ πού χύνει το νερό του
θα κρέμα τον πίτυρό του
κι από κεῖ πού κατουρεῖ
θέλα πήξει τό τυρί.
Αν η τυχη δωσ και ζησω
θέλω νά τυροκομήσω.

10.

Δόξα νά 'χεις Τρυγητή μου
πού είδα τρίχα στο μουνί μου.
Δέκα χρόνια πού ήμουν χήρα
τέτοιον ποῦτσο δεν τον είδα.

11.

Χήρες μέ άμπλοκάρανε
νά βόσκω τά μουνιά τους-
μου δώσανε μισό ψωμί
και δώδεκα κρεμύδια
και δεκατέσσερα μουνιά
νά πάω νά τά βοσκήσω.
Στό δρόμο πού πηγαίναμε
σέ μακρινή μερία
μου΄φυγε τό καλύτερο:
τής παπαδιας ό χύστος*.

-
- Κυσθος αρχ. Αιδοίων

12.

Της Χάιδως

Καλοκυρές μέ βάλανε
βαρδιάνο στα μουνιά τους
νά τά φυλάξω 'ξάμηνο
νά τά γαμήσω χρόνο.
Κ' ένα μουνί καυλόμουνο
άπ' τό μαντρί μου φεύγει.
Στά βράχλα βρίσκω τήν όμπλή
τσοϋ λόγγους τό μαλλί του.
— Γιατί μωρέ καυλόμουνο
έκάκιωσες καί φεύγεις;
— Γιατί ψωλή δέν αντεχα
νά στέκω νά σέ βλέπω
νά βόσκουν γύρω τά μουνιά
κ' εσύ νά καμαρώνεις.

13

Τό μουνί το μουναρδέλι
φουσκωμένο σά σκουτέλι

Ξενόγλωσσα

Λατινικά *cunnus, pudenda* (αιδοιο)

1. *Cunnus*

Cunnus was the basic obscenity for the female pudenda. At *Priap.* 29 it is put on a par with *mentula* (line 5). The only reference to the word at Cic. *Fam.* 9.22 is concealed beneath the cacemphaton *cum nos* (§2); cf. *Orat.* 154 '... cum autem nobis non dicitur, sed nobiscum? quia si ita diceretur, obscenius concurrerent litterae, ut etiam modo, nisi autem interposuissem, concurrissent'. At *CE* 1810 it is by implication classified as 'plain Latin' (cf. *Priap.* 3.9f. 'latine / dicere'): 'hic ego me memini quendam futuisse puellam. / cunno non dico curiose'. Buecheler quotes Quint. 8.1.2 'multos ... inuenias quos curiose potius loqui dixeris quam latine'; the writer seems to have meant 'I mention the *cunnus*' (or 'I call her a *cunnus*'), 'using plain Latin' (*cunno* = *cunnum*?). See also Soran. Lat. (*Mustio*) p. 9.4 'intus autem est spatiosissimus, foris uero an-

gustus, in quo coitus uirorum et usus uenerius efficitur. quem uulgo connum appellant'. *Cunnus* is probably related to the Greek primary obscenity κύσθος,¹ but a connection with *cutis* (< *cut-nos?)² is uncertain.³

The tone of *cunnus*, like that of other basic obscenities, was not uniform. Such words occur in the speech of all classes when the speaker wishes to create an impact by using a word which has a strong taboo character. Hence they are not unusual in abusive and derogatory utterances (e.g. Catull. 97.8, Mart. 10.90.1). *Cunnus* was no doubt particularly offensive when used *pars pro toto* of male pathics (*CIL* IV.10078). On the other hand we have suggested that obscenities can occasionally be used neutrally as *voces propriae* in circumstances in which taboos do not operate, as between lovers or intimates. In the *defixio* Audollent 135B *cunnus* is listed, without an inherently offensive implication, as one of a number of *voces propriae* for parts of the body: 6 '... crus os pedes fronte[m] / un[gu]e[s] di[git]os uent[r]e / umlicu[m] cunu[m] / ulua[m]. . . '.

Cunnus occurs mainly in graffiti and epigram. In the published inscriptions from Pompeii and Herculaneum I have noted 35 examples (11 in the supplementary volumes to *CIL* IV). Horace uses the word 3 times early in the first book of *Sermones* (1.2.36, 1.2.70, 1.3.107), but thereafter it is not found in satire. It occurs once in Catullus, in an elegiac epigram (97.8), 31 times in Martial (I include 4 examples of the compound *cunnilingus*), and 6 times in the *Corpus Priapeorum* (22.2, 29.5, 39.8, 46.10, 68.9, 28; cf. 78.2 *cunnilinge*). The phraseology of epigram, as we have seen, often recalls that of obscene graffiti. With the vocative at Mart. 7.35.8 ('secretusque tua, cunne, lauaris aqua?'; cf. 11.61.9) can be compared *CIL* IV.3932 'cunne superbe'. *Cunnum lingere* at Mart. 1.77.6, 2.84.3 was a formula of graffiti (e.g. *CIL* IV.2400, 4304), and no doubt of the coarsest form of sexual abuse.

Cunnilingus

Συνθετη Λατινικη λεξη από το *cunpus* και *lingere* (λείχω, γλύφω) σημαίνει «αυτός που γλύφει το μουνί» υιοθετήθηκε από πολλές λατινογενείς γλώσσες αλλά με την σημασια «γλύψιμο του μουνιού, αιδοιολειχεία» Συνώνυμο Λατινικο **fellatio**

Porcus

According to Varro, *porcus* was a nursery word used by women, especially nurses, of the pudenda of girls: Rust. 2.4.10 'nam et nostrae mulieres, maxime nutrices, naturam qua feminae sunt, in uirginibus appellant porcum, et Graecae χοίρον, significantes esse dignum insigne nuptiarum'. The image has parallels in Greek, as Varro notes (cf. χοίρος at Aristoph. AcA. 781, Thesm. 538, Nicarchus, AP. 11.329.2, χοιρδιον at Aristoph. Vesp. 573; cf. Hesych, s.v. **δελφάκιον· χοιρίδιον**. óντως έλεγον και τό γυναικεΐον). Varro's remark provides a glimpse of the private language of the nursery, about which we know little. Nevertheless, there is some indirect evidence for the existence of this use of *porcus*.¹

Της Χάιδως

The derivative porcellana survives in Romance (Fr. porcelaine, It. **porcellana**) as a designation for a type of shell which had the shape of the female external pudenda (the shell was called ueneria by Plin. Nat. 9.103, 32.151).

Ιταλικά Porcella

Porcella είναι υποκοριστικό του **porca** που είναι το θηλυκό του **porcus** γουρούνι.

Παρωνύμιο της κογχύλης βλ. [Εικόνα 2. Γιατι το λενε και κοχύλι](#)

Μεταφορικά σημαίνει **το μουνί της πουτάνας**.

Fica

Γαλλικά

Chat
Chatte
Moule
foufoune

Αρβανίτικα

Πίδι ή πίτσι ή ντούτσε

Δεν διευκρινίζει το λεξικό αν πρόκειται για ανδρικό η γυναικείο αιδούο.

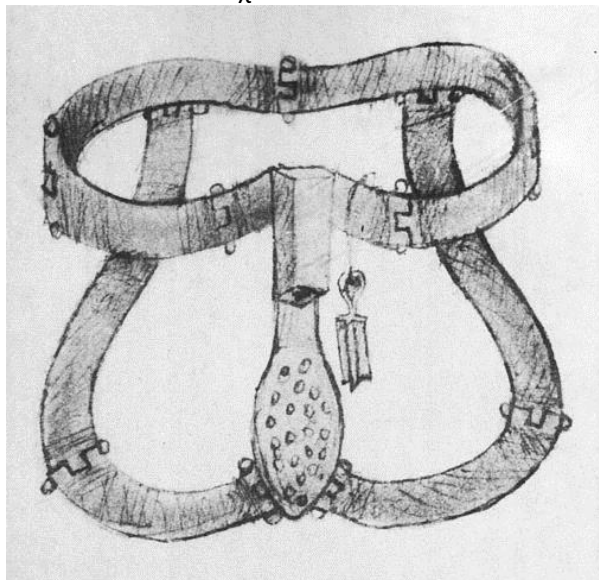
Πάντως οι Αλβανοί όταν βάζουν προφυλακτικό λένε **βάζει ο ντούτσε τη στολή του**.

Πβλ. ΦΡ άρχισαν τα πιτσι-πιτσι = τις ερωτοτροπιες.

Κων. Τσομπάνης - Αρβανίτικο Λεξικό -ΝΟΟΥΝ -2010

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Το πάλοι και επ' εσχάτων

Μεσαιωνική ζώνη αγνότητος προστατεύει τον απερχόμενο σύζυγον από την κερασφορίαν αλλά επιτρέπει τις παρά φύσιν σχέσεις.

Για πλήρη (unisex) κάλυψη το τσίγκινο σωβρακάκι.

Νεαρη μνηστευμένη τουριστρια μετα δακτυλιδιου αρραβώνος αλλα κι δακτυλιου ασφαλειας αιδοιου. (Immunity?)

Αγγλικά Cunt

cunt (n.) "female intercrural foramen," or, as some 18c. writers refer to it, "the monosyllable," M.E. cunte "female genitalia," akin to O.N. kunta, from P.Gmc. *kuntōn, of uncertain origin. Some suggest a link with L. cuneus "wedge," others to PIE root *geu- "hollow place," still others to PIE *gwen-, root of queen and Gk. γυνή "woman." The form is similar to L. cunnus "female pudenda" (also, vulgarly, "a woman"), which is likewise of disputed origin, perhaps lit. "gash, slit," from PIE *sker- "to cut," or lit. "sheath," from PIE *kut-no-, from root *(s)keu- "to conceal, hide." First known reference in English is said to be c.1230 Oxford street name Gropecuntlane (attested through late 14c.), pre-

sumably a haunt of prostitutes. Avoided in public speech since 15c.; considered obscene since 17c.

Under "MONOSYLLABLE" Farmer lists 552 synonyms from English slang and literature before launching into another 5 pages of them in French, German, Italian, Spanish, and Portuguese. [A sampling: Botany Bay, chum, coffee-shop, cookie, End of the Sentimental Journey, fancy bit, Fumbler's Hall, funniment, goatmilker, heaven, hell, Itching Jenny, jelly-bag, Low Countries, nature's tufted treasure, parenthesis, penwiper, prick-skinner, seminary, tickle-toby, undeniable, wonderful lamp, and aphrodisaic tennis court. Du. cognate de kont means "a bottom, an arse," but Dutch also has attractive poetic slang ways of expressing this part, such as liefdesgrot, lit. "cave of love," and vleesroos "rose of flesh."

Alternative form cunny is attested from c.1720 but is certainly much earlier and forced a change in the pronunciation of coney (q.v.), but it was good for a pun while coney was still the common word for "rabbit": "A pox upon your Christian cockatrices! They cry, like poulterers' wives, 'No money, no coney.'" [Philip Massinger: "The Virgin-Martyr," Act I, Scene 1, 1622]

Ομόηχο Καντ =Εμμ. Κάντ διασημος Γερμανός Φιλόσοφος.

Εκκλησιαστικές Ρήσεις για τη συκοφαντία

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς!
ἐκῶν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς
συκοφαντεῖται* ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ - ΩΔΗ Η

*) Δηλ. συκοφαντούμενος σὰν λαοπλάνος Θεός

3 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο **πλάνος** ειπεν επι ζων μετα
τρεις ημερας εγειρομαι Μτ 16:21, Μτ 17:23, Μτ 20:19, Μκ 8:31, Μκ
10:34, Λκ 9:22, Λκ 18:33, Λκ 24:6

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

165

Κουκουλές, Φαίδων. 1955. "Τα ου φωνητά των Βυζαντινών". Βυζαντινών Βίος και Πολιτισμός, τόμ. Στ'. Εν Αθήναις: Collection de l' Institut Français d' Athènes 10: 505-539.

Κριαράς,, Ε. 1968-1994. *Λεξικό της Μεσαιωνικής Ελληνικής Δημόδους Γραμματείας 1100-1669*, τόμ. 1-13.

Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.

Της Χάιδως

Μπαμπινιώτης, Γ. 2010. *Ετυμολογικό Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας.

173

Μπαμπινιώτης, Γ. 1998. *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας

216

Τίτλος: ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΠΙΑΤΣΑΣ - ΑΡΓΚΟ
Συγγραφέας: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
Εκδότης: ΚΑΚΤΟΣ
Έτος:1999

2037

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ -ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ --1979
ΚΩΣΤΑ ΡΩΜΑΙΟΥ

9351

H. G. LIDDELL & R. SCOTT -
A Greek English lexicon
Harper Bross
1859

9314

Τίτλος: DICTIONAIRE ETYMOLOGIQUE DE LA LANGUE GRECQUE - HISTOIRE
DES MOTS
Συγγραφέας: PROFF. PIERRE CHANTRAINE
Εκδότης:KLINCKSIECK
Έτος:1968

9379

Τίτλος: Aristophanis Comædiæ cum scholiis et varietate lectionis - Vol II
Συγγραφέας: Imm. Bekker
Εκδότης: Priestley
Έτος:1823

1077

ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυ-
χιές και βωμολοχίες.
ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ

1187

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΡΩΜΑΙΚΑ - POPULARIA CARMINA GRÆCIÆ RETENTIONIS : 1880
ARNOLDUS PASSOW

Της Χάιδως

1148

ΑΡΧΑΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ
Ροβήρου Μανθούλη
ΕΞΑΝΤΑΣ
1999

125373219

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ-ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ-ΟΡΓΑΝΩΝ-ΣΤΑ-ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ-ΙΔΙΩΜΑΤΑ-ΚΑΙ-
ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ
ΜΑΡΙΑ ΒΡΑΧΙΟΝΙΔΟΥ
Pdf

ΓΦ

Γιώργος Φράγκας, Ελληνικές παροιμίες
ISBN: 978-618-5147-17-4
Φεβρουάριος 2015

9819

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Τίτλος: ΑΙΔΟΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ
Εκδότης: ΣΜΠΙΛΙΑΣ
Έτος: 2001

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

http://www.etymonline.com/index.php?allowed_in_frame=0&search=urchin+&searchmode=none

[Μάθημα αιδίου - Μια πανάρχαια συνήθεια...](#)

<http://www.stougiannidis.gr/AENAON/ASY/75.pdf>

1/9/2014 11:08 πμ